

07/14

žlutý

2

Měsíčník Žlutý je zdaněn
STUDENT AGENCY, M
tech našich pobod

2014
Rok pánů
z Kunštátu

Herbu tří pruhů

hrady / rytíři / král
víra / válka / smrt

prožijte středověk
v nové expozici
na zámku Kunštát

od 22 / 6 / 2014
otevřeno úterý–neděle 9.00–17.00

www.npu.cz

VYBÍRÁME PRO VÁS

13 FESTIVAL, KTERÝ NEOMRZÍ

Seznamte se s hlavními hvězdami a nejlepšími filmy 49. ročníku
Mezinárodního filmového festivalu Karlovy Vary

17 SÝRIE: PEKLO EXISTUJE

Tanec mezi bombami

21 SLONÍ LÁSKA, SLONÍ VZTEK

Výprava do tajů sloní duše

37 ŠTĚSTÍ JE TA NEJKLUZČÍ KOSTKA MÝDLA

Dr. House, nemocniční diagnostik, který nikdy nedokázal
najít lék na svou vlastní nespokojenost.

42 KARIBSKÉ DOBRODRUŽSTVÍ

5. díl seriálu Embéčkem kolem světa

Časopis Žlutý 07/14

MK ČR E 21334

Šéfredaktorka: Lea Špačková

Redakce: Lenka Liška

Inzerce: Romana Kostková

reklama@studentagency.cz

Grafické práce a sazba: Marta Dlouhá,

Lenka Šturzová a Ráda Dočkal

Obálka: Vítězslav Lyach

Měsíčník Žlutý je zdarma k dispozici na
autobusových linkách STUDENT AGENCY,
Fun&Relax, vlakových linkách InterCity RegioJet
a pobočkách STUDENT AGENCY.

Vydavatel: STUDENT AGENCY, k. s.

Dům pánů z Lipé, nám. Svobody 17, 602 00 Brno

Uvítáme vaše připomínky a náměty, které
můžete zasílat na e-mailovou adresu:

zluty@studentagency.cz.

EDITORIAL

Zdravím naše milé čtenáře,

držíte v rukou náš Žluták, který jsme se rozhodli změnit, a to jak po obsahové, tak i po grafické stránce.

Vzhledem k tomu, že se snažíme vždy přicházet s něčím novým, zajímavým a jedinečným, nastal čas i pro změnu našeho firemního časopisu. Redakční tým dal hlavy dohromady a společně s našimi grafiky vytvořil novou podobu Žlutého. Měli jsme opravdu z čeho čerpat, protože k nám do redakce přicházely velmi pozoruhodné náměty i od vás, našich čtenářů. A na co můžete těšit? Objevují se zcela nové rubriky, časopis jsme i jinak rozčlenili a uspořádali a najdete zde nové grafické prvky.

Jedna z nových rubrik se jmenuje „Ze života STUDENT AGENCY“. Vznikla vlastně ze dvou důvodů. Jednak jsme měli od vás, našich čtenářů, hodně ohlasů, ze kterých jsme se dozvěděli, že vás zajímá, co se u nás děje, jak a co funguje a čím se můžeme pochlubit. A na druhou stranu, i my jsme zjistili, že máme spoustu zajímavých informací, se kterými bychom se rádi podělili. Další novou rubriku najdete na dvoustraně „Fotosoutěž – téma měsíce“. Naše společnost umožňuje cestování po celém světě, ať už autobusem, vlakem, letadlem či lodí, a tak chceme i vám dát prostor, abyste se podělili o své cestovní zážitky. Vaše vlastní originální fotografie, které se musí vždy vázat k danému tématu měsíce (například v tomto čísle je to film), mohou soutěžit nejen o uveřejnění v této rubrice, ale také o otevřenou zpáteční jízdenku na libovolnou vnitrostátní trasu autobusů STUDENT AGENCY.

Věřím, že se vám nové pojetí Žlutého bude líbit a přinese vám zábavu, potřebné informace a že ho budete rádi číst, tak jako doposud.

Radim Jančura

Radim Jančura

SOUTĚŽ

Soutěž o 2 x 2 vstupenky na koncert Hugh Laurieho
22. července v Brně.

Soutěžní otázka:

**Jak se jmenuje poslední album
Hugh Laurieho?**

Svou odpověď nám zašlete na adresu: zluty@studentagency.cz, do předmětu e-mailu uveďte „Soutěž Hugh Laurie“.

Po dvou vstupenkách vyhraji dva soutěžící, jejichž správná odpověď přijde jako 30. a 40. v pořadí.

Rozhovor s hercem a hudebníkem Hughem Laurieem si můžete přečíst na straně 36. #

FOTOSOUTĚŽ

Soutěž o otevřenou zpáteční jízdenku na libovolnou vnitrostátní trasu autobusů STUDENT AGENCY.

Posílejte nám své fotografie (z ČR i ze zahraničí) zaměřené na témata budoucích čísel našeho časopisu:

Srpen – VODA (koupání, vodáci, voda jako živel apod.).

Září – VÍNO (burčák, vinobraní, vinice apod.).

Říjen – ČESKÝ NÁROD (historie Česka, krásy naší země, česká kultura apod.).

Nejpovedenější fotografii k danému tématu otiskneme každý měsíc na dvoustraně 6–7 spolu se jménem autora a komentářem. Vítězného autora

odměníme otevřenou zpáteční jízdenkou na libovolnou vnitrostátní trasu autobusů STUDENT AGENCY.

Fotografie v tiskové kvalitě*, formát „na šířku“, spolu s krátkým popiskem, vaším jménem a adresou posílejte na zluty@studentagency.cz, do předmětu e-mailu prosím napište „Fotosoutěž Téma“.

Účastí v soutěži dávají autoři souhlas s použitím své fotografie na stránkách časopisu Žlutý. #

* Tisková kvalita fotografií cca 3 700x2 650 px (co největší rozlišení).

Stáhněte si aplikaci **Esprit LN** v App Store

LIDOVÉ NOVINY

MARLON BRANDO NA MALÍŘSKÉM PLÁTNĚ

Slečna Petra Willerthová si namalovala kultovního Marlona Branda a pověsila si ho do obývacího pokoje. Celá rodina byla z jejího obrazu nadšená, takže se teď chystá namalovat Seana Conneryho opřeneho o Aston Martina.

Petra Willerthová, Moravská Ostrava

VELKÝ LETNÍ FILMOVÝ VÝLOV aneb Filmové léto 2014

Léto a filmy patří k sobě. Přečtěte si naše tipy na nejlepší filmové taháky letošního léta a navštivte s námi známé i méně známé filmové události.

TEXT: Aleš STUHLÝ, Vít SCHMARC • FOTO: archiv RADIA WAVE

Začínáme v pekle. Film s poetickým názvem *Chraň nás od zlého* se možná ztrácí mezi těžkými váhami, ale je pod ním podepsaný autor skvostného hororu *Sinister* Scott Derrickson. K číslu tému děsu se nyní vrací. Tentokrát půjde o tajemné zločiny a vymytání ďábla. Není nad to se v parnu zchladit poctivým mrazením (premiéra 3. 7.). Léto bývá ve znamení všemožných opic. Ty příjemnější slibuje pokračování zábavného restartu *Planety opic*. Režisér skvělé monstrpodívané *Cloverfield* v něm nabídne boj mezi zdecimovaným lidstvem a novou

Úsvit planety opic, premiéra 17. 7. 2014

civilizací lidoopů. *Úsvit planety opic* nastává. Čekáme jeden z letních vrcholů (premiéra 17. 7.). A do třetice téma, které k prázdninám patří. Film *Chlapectví* sleduje zlomové okamžiky v životě jednoho chlapce a provází ho skvělá pověst. Režisér Richard Linklater si za něj odvezl z letošního Berlinale cenu za režii. Kdo viděl jeho loňský prázdninový počin *Před půlnocí*, tak ví, že mu nedělá problém spojit sluneční svit a hořkost všedního bytí (premiéra 14. 8.).

Bubliny a mutageny

Na polovinu rozsekne prázdniny další adaptace z komiksového impéria – Marvel. Tentokrát nebudou superhrdinové ochraňovat New York, Londýn ani Győr. *Strážci galaxie* sestávají z jednoho člověka, co si říká Starlord, kosmického Ramba, sličné ufonky, nařachaného stromu a věčně našťavaného mývala. Shodou okolností půjde o vtipnou záchranu celého vesmíru (premiéra 31. 7.).

Strážci galaxie, premiéra 31. 7. 2014

Milovníky komiksů oblaží návrat akční „noir“ režiséru Roberta Rodriguez a Franka Millera *Sin City: Ženská, pro kterou bych vraždil*. Věrnost předloze se sice v jedničce dala považovat za nápaditý experiment, ale film příliš zaváněl pachem sterilizačních kleští – jenže v deviantním městě hříchu už to tak chodí. Sousto pro zvrhlíky (premiéra 21. 8.). A do třetice obrázky s bublinami, tentokrát jako vzpomínka na ikony 90. let. V produkci Michaela Baye se z mutagenem opláchnutých želv znovu stávají renesanční ninjové. Leonardo, Michelangelo, Donatello a Rafael nasazují šátky v druhé polovině srpna a možná navštíví i mistra Jana Tríska (premiéra 21. 8.).

Jeptišky a fízlové

Milovníci filmového umění by měli zbystřit 17. 7., kdy do českých kin vstoupí nový snímek *Ida* renomovaného britského režiséra polského původu Pawla Pawlikovského, který

ve volném tempu zachycuje pátrání mladé novicky po kořenech její vlastní identity. Senzace festivalů v Londýně či Torontu, která je moderní poctou klasické kinematografii 60. let, vyniká především fenomenální černobílou kamerou.

Některé snímky je třeba vnímat hlavou či srdcem a jiné musíme zkrátka cítit v poněkud odlišných orgánech. Do té druhé kategorie spadá i třetí autorský film *Fízlové, hajzlové* (v létě na festivalech a od září v kinech) hudebního producenta a talentovaného

Ida, premiéra 17. 7. 2014

LÉTO 2014

Největší výběr dovolených

Řecko

od 5 990 Kč

Turecko

od 6 844 Kč

Španělsko

od 7 990 Kč

K zájezdu pro vás zdarma:

- parkování u letiště v Praze
- CEWE FOTOKNIHA od

FOTOLAB.cz

Ceny jsou platné v době tisku.

Fizlové, hajzlové

ho filmaře Quentina Dupieux (aka Mr. Oizo). Absurdní fraška o zdegenerovaných velkoměstských policajtech, kteří jsou v blízké, zločinu zbavené budoucnosti jedinými skutečnými padouchy, je vyšínutým hitem léta!

Kam v létě za filmem

První zastávka milovníků filmu je jasná. 4. července startuje MFF v Karlových Varech. 49. ročník nabídne celou řadu titulů, z nichž pro vás za všechny vybíráme argentinský povídkový snímek *Wild Tales*, který vzbudil

mimořádný ohlas i na květnovém festivalu v Cannes. V méně formálním duchu se ponese tradiční uherskohradištská Letní filmová škola. Od 25. 7. se tu můžete setkat třeba s animátorem snů Michele Gondrym. A pokud chcete jen pod širým nebem kouknout na skvělý film, přijďte do našich čelistních Lázní oka. První tři středy v srpnu (v rámci Karlínského filmového léta) postupně promítáme excentrickou jízdu Martina Scorseseho *Vlk z Wall Street*, Jarmuschovu originální upířskou romanci *Přežijí jen milenci* a svéráznou holandskou alegorii *Borgman*. #

Radio Wave
Český rozhlas

FILMOVĚ KRITICKÝ MAGAZÍN ČELISTI

Pořad vysílaný od roku 2011 na elektronických vlnách Radia Wave triem Aleš Stuchlý, Dan Řehák a Vít Schmarc s jediným cílem – pohltnout plankton aktuálního filmového dění a silným kritickým stiskem ho přeměnit na chutné sousto pro posluchače. Laděte nás každý čtvrtek od 19:00. | WAVE.CZ

John Travolta

Keira Knightleyová

Robert Redford

FESTIVAL, KTERÝ NEOMRZÍ

Mezinárodní filmový festival Karlovy Vary patří k nejvýznamnějším kulturním událostem u nás. V letošním roce se od 4. do 12. července koná již 49. ročník. Filmářské setkání má dlouhou a bohatou historii, festival je po benátské přehlídce druhým nejstarším svého druhu na evropském kontinentu.

TEXT: Lea ŠPAČKOVÁ • FOTO: archiv MFFKV

Svůj první vrchol prožíval koncem 60. let, kdy jej navštívila řada významných světových filmářských osobností. Po sametové revoluci to vypadalo, že festivalu hrozí zánik, stát se nechťel na jeho organizaci podílet. Počátkem 90. let se však karlovarské přehlídky ujal tým kolem prezidenta Jiřího Bartošky a tehdejší umělecké ředitelky Evy Zaoralové a pozvedl festival k nové slávě.

Za posledních dvacet let, kdy Mezinárodní filmový festival Karlovy Vary začal psát novou a velmi úspěšnou kapitolu své historie, se mezi jeho hosty objevily desítky hereckých a filmářských osobností. Nejvyšší festivalové ocenění Křišťálový globus za mimořádný umělecký přínos světové kinematografii sem pravidelně přijíždějí převzít hvězdy největší světivosti, jako byl Robert Redford, který obvykle žádné

festivally nenavštěvuje, Sharon Stoneová, Renée Zellwegerová, Andy Garcia, Michael Douglas, Danny De Vito, Robert De Niro nebo velké ženské herecké osobnosti jako Susan Sarandonová, Judy Denchová či Helen Mirrenová. Řada herců a tvůrců se do Karlových Varů ráda vrací. Několikrát zde byli v minulosti Woody Harrelson nebo John Malkovich. Nadšení vzbudila přítomnost Juda Lawa nebo Antonia Banderase, miláčkem davů se v loňském roce stal John Travolta.

První ze zástupu mladých hvězd, které karlovarský festival „objevoval“, byl Leonardo Di Caprio, který sem přijel jako mladý rozverný kluk a náramně si to užíval – i s babičkou a dědečkem. Objevila se zde mladá britská herečka Keira Knightleyová, která vlastně přímo z Varů odjížděla točit první díl ságy Piráti z Kari-

John Malkovich

biku, Scarlett Johanssonová ještě před tím, než se stala hvězdou filmů Woodyho Allena, Elijah Wood neboli představitel Froda z Pána prstenů. Před hotelem Pupp stály tehdy neustále zástupy fanynek a každou chvíli se ozývalo skandování: Frodo! Frodo! Herečka Ellen Page byla hostem festivalu a vzápětí získala nominaci na Oscara a Zlatý Globus za film Juno.

Festival je ale skutečnou přehlídkou filmových fanoušků. Každoročně zde vzniká naprosto neopakovatelná atmosféra, v níž se setkávají filmoví tvůrci se svými diváky. V kinosále není výjimkou, že sedí v jedné řadě známý herec, student a manažer, které spojuje zájem o film. Většina zahraničních hostů na karlovarském festivalu oceňuje právě tuto bezprostřednost a otevřenost, která jej odlišuje od ostatních významných světových přehlídek. Karlovarský festival také otevírá šance mladým

filmařům, kteří zde mají možnost ukázat svou tvorbu a nalézt pro ni investora, distributora, producenta.

Kromě toho, že je kulturní a společenskou událostí, snaží se festival zapojit i do veřejně prospěšné činnosti. Více než deset let zde funguje projekt Kino bez bariér, který za pomoci sponzorů umožňuje návštěvu festivalu handicapovaným. Festival také dává každoročně prostor k prezentaci některé nadací či charitativní organizaci – v letošním roce to bude Linka bezpečí.

Pro 49. ročník MFF Karlovy Vary bude připravena kolekce více než 180 filmů, které zde budou uvedeny v soutěžních i nesoutěžních sekcích. Českou republiku budou v hlavní soutěži reprezentovat filmy Díra u Hanušovic, režijní filmový debut známé divadelní osobnosti a herece Miroslava Krobota, a Fair play Andrey Sedláčkové.

Držitel Nobelovy ceny míru a bývalý polský prezident Lech Wałęsa osobně uvede ve světové premiéře režisérskou verzi snímku legendárního Andrzeje Wajdy Wałęsa: Člověk naděje, vytvořenou speciálně pro premiérové promítání na MFF KV.

Výjimečná osobnost amerického filmu, režisér William Friedkin, převezme Křišťálový globus za mimořádný umělecký přínos světové kinematografii a uvede restaurovanou verzi jednoho ze stěžejních titulů své kariéry, Mzdu strachu.

Festival letos uspořádá poctu uznávané americké produkční a manažerské společnosti Anonymous Content. V jejím rámci budou uvedeny filmy Věčný svit nepo-

skvrněné mysli a Winter's Bone a všech osm dílů letošního televizního seriálového hitu Temný případ. Filmový a televizní scenárista, autor divadelních her, spisovatel, herec a textař Zdeněk Svěrák převezme v rámci 49. ročníku MFF Karlovy Vary Cenu prezidenta MFF KV, jíž festival oceňuje nejvýznamnější osobnosti české kinematografie. Za osobní účasti režiséra Jiřího Menzela a představitelů hlavní role Václava Neckáře se bude konat slavnostní premiéra digitálně restaurované kopie filmu Ostře sledované vlaky.

V rámci doprovodného programu jsou připraveny koncerty, divadelní představení a výstavy. #

TICK TACK
| STUDENT | AGENCY |

TAXI | ALL INCLUSIVE

- Flotila Audi A6
- Unikátní servis na palubě
Wi-Fi • zásuvka 230 V
dobíjení přes USB • balená voda
- MPS – Multimedia Passenger System
sledování trasy na mapě • zpravodajské portály
filmy • hudba • TV • internet
- Platba v hotovosti / kartou / na fakturu

Jezďte s námi po Praze

taxi@ticktack.cz
www.ticktack.cz

14 222

SÝRIE: PEKLO EXISTUJE

Tanec mezi bombami

TEXT: Robert MIKOLÁŠ • FOTO: Robert MIKOLÁŠ

Další, už ani nevím kolikátý check-point, přesto ale nakonec vyjždíme z metropole Damašku. „Tady končí civilizace a začíná peklo,“ říká mi můj řidič a přišlápne pedál až k podlaze. Ceduli upozorňující na radar a policejní kontrolu tu nikdo nevnímá.

V této souvislosti si vzpomenu na podobnou situaci, kterou jsem zažil vloni na podzim, když jsem byl v Sýrii poprvé. Tehdy jsem projížděl po hlavní silnici mezi dvěma obcemi. Jednu kontrolovala povstalecká Syrská svobodná armáda, druhou islamisté z Fronty an-Nusrá, samotnou komunikaci pak vládní jednotky. A obě skupiny rebelů na sebe navzájem pálily. A obě pak zároveň střílely i na vojáky. Řidiči se tak nebezpečné místo snažili projet co nejrychleji a jen málokdo zaznamenal policistu, živého a ve sněhobílé uniformě, jak s ručním měřičem kontroluje rychlost. Absurdistán i syrský surrealistus naživo.

Je jasné, že ve válečném stavu se nikdo nebude podobnými přestupky zabývat, a pokud některý z pevných radarů ještě funguje, žádné pokuty

stejně neprijdou. To dobře věděl i řidič, se kterým jsem mířil do „města duchů“, Homsu, a také na křižácký hrad Krak des Chevaliers. Hned první předměstí Damašku, kterým jsme projížděli, byla Harasta. Či spíše bývala.

Rozbombardované domy i trosky kdysi pulzující čtvrti se rychle mihaly kolem nás, zkušenému oku ostřelovače, kteří tu prý jsou všude okolo, bychom stejně neunikli. Kdyby se na nás zaměřil. Navíc se tu stále bojuje a před pár dny vojáci odhalili i tři sta metrů dlouhý tunel pod dálnicí, který tuto čtvrt spojoval s dalším předměstím, kde se islamisté stále ukrývají.

O pár minut později jsme zvolnili, zcela nové trosky auta, které někdo vyhodil do vzduchu nebo ho zasáhl granát či raketa, nás ale nenechaly klidnými. Ještě včera tady totiž nebyly. Němý svědek brutální války, která se vede na všech frontách. A desítky džihádistických skupin, usilujících ani ne tak o svržení Asadova režimu jako o nastolení radikálního islámského státu, nedávají většině Syřanů na výběr. I proto všichni raději volili Bašára Asada.

Na Londýn i do Kapského Města

Asad s upřeným pohledem, v tma- vých slunečních brýlích, s batoletem v náručí i v uniformě doslova oblepe- né vyznamenáními. Úplně nejvíc je ale jeho vyobrazení se lvem po pravici a orlem po levé straně, kdy ho dravý pták navíc ještě objímá křídlem. Pro- stě Asad všude, kam se podíváš. „Kdo jste, odkud a kam jedete,“ vytrhne mne ostrý hlas vojáka se samopalem okamžitě připraveným k výstřelu. Právě jsme dorazili na východní

předměstí Homsu. Z nedalekého sídliště k nám doléhá střelba, boje jsou všudypřítomné. Není divu, že armáda i milice kontrolují nejen motory či kufry aut, ale i veškerý náklad. Z korby tak musí i všechny plastové trubky, které veze kamion stojící vedle nás, opodál zase muž v uniformě prohledává sklenice s na- loženou zeleninou i košíky pomeran- čů. Nálože se mohou ukrývat všude. Ostatně o pár desítek minut později to potvrdila exploze jedné z cisteren. A opět umírali nevinní civilisté. I v těchto těžkých chvílích ale ně- kdo projevil smysl pro humor. Mezi Hamá a Homsem totiž umístil ceduli s velkým nápisem: „Směr Londýn a Kapské Město. Dobrodružná jízda“. Většina Syřanů pak k tomu dodává, že jejich osud je stejně v rukou Božích, bez ohledu na to, jak Boha nazývají. #

ROBERT MIKOLÁŠ, Český rozhlas

V Českém rozhlasu je od roku 1998, od té doby procestoval 90 zemí. Od počátku po- krýval hlavně Balkán a jezdil do oblastí postižených konfliktem či přírodní kata- strofou. V letech 2002–3 byl zpravodajem ČRo1 Radiožurnálu pro východní a jiho- východní Asii. V letech 2006–11 byl stálým zpravodajem pro Čínu a východní/jiho- východní Asii. V současnosti je „létajícím zpravodajem Českého rozhlasu“, pokrýval konflikt v Sýrii, tajfun Haiyan na Filipínách, smrt Nelsona Mandely v JAR, protesty i povodně v Bosně a Hercegovině, ruskou okupaci Krymu atd. Za svou práci byl i několikrát oceněn, mj. cenou Prix Bohemia 2010 v kategorii nejlepší reportáž či nominací na Novinářskou cenu roku 2013 v kategorii audio/video reportáž.

Radiožurnál
Český rozhlas

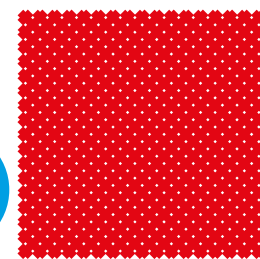
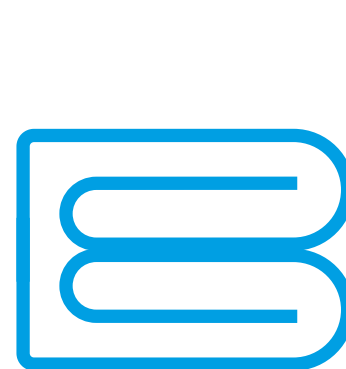
ZÁPISNÍK ZAHRANIČNÍCH ZPRAVODAJŮ

Jedinečný rozhlasový magazín, který nemá v českém rozhla- sovém éteru obdobu. Nabízí nové pohledy na známé dějiny, povídání o obdivuhodných příbězích a osudech, a to doslova ze všech koutů planety.

KAŽDOU NEDELI OD 09:00 | RADIOZURNAL.CZ

26. mezinárodní bienále grafického designu Brno 2014 26th International Biennial of Graphic Design Brno 2014

19.6. – 26.10.
2014

GRAFICKÝ DESIGN,
VZDĚLÁVÁNÍ A ŠKOLY /
GRAPHIC DESIGN,
EDUCATION & SCHOOLS

SLONÍ LÁSKA, SLONÍ VZTEK

Když se bouře konečně uklidnila, byla všude hotová spoušť. Rozzuřené počasí zrovna v době, kdy je na tropické Srí Lance období dešťů, to je síla.

TEXT: Petr HORKÝ • FOTO: Petr HORKÝ, shutterstock

Povalené a vyvrácené palmy, potoky vody na silnicích, tamhle to dokonce teklo i přes něčí dům. Několik palmových kmenů leželo na silnici a úplně ji zatarasilo. Řady vozů se prodlužovaly a lidé se začínali zlobit. Několik mužů vystoupilo z aut a pokusilo se vlastními silami těžké kmeny odvalit – ale kdež! Ani s nimi nehnuli. Konečně si někdo všimnul mahauta, muže, který žije se svým slonem a odvádí s ním těžkou práci. „Támhle je! Hej, přijď sem s tím slonem, odklidte stromy z cesty! Potřebujeme jet dál!“ „Je mi líto, pánové, ale nejde to. Můj slon Dat Kota je teď v říji a nesmí pracovat. Je na to i vládní nařízení...“ Ať se motoristé snažili sebevíc, mahauta nepřesvědčili. Nakonec se obrátili na policistu: „Tamten lenoch se válí pod střechou, namísto aby se hnul a dělal svou práci! Prikažte mu, ať palmy odklidí!“

Policista si dal říct a z moci úřední na mahauta nastoupil. Nepomohlo žádné vysvětlování, že slon má státem povoleno nepracovat v době říje. „Pro tu chvilku ho snad neubude!“ hartusil policajt. Chudý muž, který svůj život spojil se slonem, se nakonec nechal vystrašit trestem a začal svého svěřence odvazovat. Ostatní však netušili, že mahaut se nebojí jenom uniformy, ale také svého zvířecího přítele. Toho slona, kterého má rád, se kterým prožil skoro celý život, toho slona, se kterým si navzájem bezmezně věří a oba – slon i muž – vědí, že se navzájem velmi potřebují. V době říje je ale všechno jinak. Sloní samec je popudlivý, snadno se rozzuří. Potom přestává legrace. Nebezpečný stav pozná mahaut už dlouho dopředu podle změn chování svého svěřence, ale i obyčejný neznaný cizinec to může poznat podle toho, že z otvoru na hlavě, hned za očima,

Lidové noviny v lepší verzi aplikace pro iPady a iPhony s příjemným designem, funkcemi a ovládáním. Včetně příloh a magazínu Pátek LN či měsíčníku Esprit LN.

Kdekoliv budete

Zkuste si měsíc zdarma. Stahujte v App Store.

slonovi vytéká tmavý mázek. Pokud to na nějakém slonovi člověk uvidí, je dobré klidit se z cesty. Mahaut tedy svého partáka opatrně vedl k překážkám na silnici. Slon byl trochu nepokojný, ale poslouchal. Zvolna a trhavě odklidil první kládu. Vypadalo to, že všechno dopadne dobře a z celé nepříjemnosti zůstane jen vzpomínka na malé zdržení. Najednou ale snad někdo zatroubil anebo nečekaně zavolal, možná sem jen ozvěna přinesla nějaký výkřik, který slona vyděsil a rozzuřil. Zvedl chobot, zamával ušima, jako by se nafukoval, dvakrát přešlápnul z nohy na nohu a pak svého chleboďárce jediným úderem zabil. Povalil jej na zem a zašlápnul. Více než tři tuny živé váhy okamžitě ukončily život lidského partáka a opatrovníka. Chvilí bylo ticho a potom začal zmatek. Jak rozběsněného slona chytit a jak se dostat k nebohému mahautovi? Lidé kolem začali běhat a vzniklý chaos slona ještě víc rozčiloval. Nakonec se museli muži spojit a společně chytali sloní nohy jednu po druhé do ok z lana a uvazovali je mezi stromy. Dvě hodiny trvalo, než se rozběsněný silák ocitnul mezi stromy a nemohl páchat další škody. Když se konečně dostali k nešťastnému dělníkovi, jen potvrdili, že je bez duše. Tragédie byla na světě. Tento příběh nám vyprávěl legendární cestovatel Miroslav Zikmund během společného natáčení na Srí Lance, nádherném ostrově v Indickém oceánu.

„A jak to dopadlo? Co se dělo potom?“ vyzvídal jsem.

„Představte si, že byl soud.“

„Jasná věc, s tím policistou anebo

s tím řidičem, který přinutil ubožáka riskovat život se zuřivým slonem, ne?“

„Kdepak. Na pomyslné lavici obžalovaných byl slon! Sloni měli a mají na Cejlonu tak významné postavení, že nejenže dodneska existují zákony na jejich ochranu, ale také je možné s nimi vést právníkový spor.“

„To si dost dobře nedovedu představit. Jak se takový slon hájil?“

„Dostal advokáta ex offo – byl mu přidělen od státu. A tento advokát poukázal na fakt, že Dat Kota byl v říji a v takovém případě nejenže nemusí, ale dokonce nesmí pracovat! Proto byl zproštěn obvinění a na jeho místo přišel zbrklý policista. Ten byl uznán vinným a šel sedět.“

„Takže slon vyhrál soudní při proti člověku!“ vydechl jsem překvapeně.

„Přesně tak. Dovedete si představit, že by se něco podobného stalo třeba u nás v Evropě?“

Kroutil jsem nad historkou hlavou, až dokud jsme se souhrou okolností nedostali do chrámu Gangaráma v hlavním městě Colombu. Ve zdejší chrámové zahradě údajně Dat Kota, slon zabiják, stále žije. Zajímaly mě podrobnosti, a tak jsem se dostal až k hlavnímu mnichovi celého kláštera, aby mi vše vysvětlil. I když vrchní představený má na práci spoustu důležitějších věcí než se věnovat filmovým štábům z České republiky, našel si na mě pár minut.

„Když byl soud s Dat Kotou u konce, bylo jasné, že se nemá kam vrátit. Jeho mahaut byl mrtvý, a tak se slon proměnil v sirotka. Dali ho do dražby, ale nikdo zabijáka nechtěl, i když byl zdravý a silný. Všichni se ho báli. Já jako buddhistický mnich vím, že každý tvor, ať se chová jakkoli, chce být milován a cítí lásku, pokud ho opravdu milujete. Proto jsem Dat Kotu koupil pro naši klášterní zahradu.

Už nesmí pracovat, a tak jsem za něj tehdy zaplatil opravdu směšné peníze.

Nikdo k němu nechtěl chodit, všichni se báli podat mu třeba jen trs banánů. Ale já ne. Chodil jsem k němu a postupně jsme se sblížili. Dnes už je Dat Kota opět klidný a laskavý slon. Jenom ho nesmíte v říji rozzuřit, to by se zlobil jako každý jiný zdravý samec,“ usmál se mnich a omluvil se, že už musí jít za svými dalšími povinnostmi. Ještě před odchodem ale zavolal na jednoho ze svých asistentů, ať nám nosáče ukáže.

Procházeli jsme zahradou, v jedné ruce kameru a v druhé veliký trs banánů. Pak jsme ho uviděli. Stál ve stínu pod palmou, kolem krku mohutné řetězy. Hned vedle stál jeho současný mahaut. Zdráhavě jsme nabízeli jeden banán po druhém, ale Dat Kota byl skutečně mírný. Dodali jsme si odvahy a začali fotit i natáčet. Nakonec, kvůli lepší perspektivě, jsem si pod slona lehnul. Stačil by jediný krok stranou a mohutný tlustokožec by si připsal pomyslný vrub za další lidskou oběť, ale tento

problém skutečně nebyl na pořadu dne. A kromě toho měl kolem krku ty řetězy, na kterých byl uvázaný, říkal jsem si.

Dotočili jsme a zvolna odcházeli pryč. Po nějakých padesáti metrech jsem měl pořád pocit, jako bych jemné cinkání řetězových oček slyšel nějak blízko. Nebyl jsem sám. Mirek se už otočil a jen překvapeně ukázal: milý Dat Kota šel s námi! Volné řetězy se mu kolem krku lehce pohupovaly a z dálky jsme viděli, jak k nám utíká překvapený mahaut. Když s provinilým výrazem svého svěřence doběhl, zeptali jsme se, jestli opravdu vůbec nebyl uvázaný. „Ne, pane. Proč taky. Je to hodný a mírný slon.“ Nebylo pochyb. Po tom, jaká alotria jsme kolem něj během natáčení prováděli, bylo naprosto jasné, že jeho klid jen tak něco nenaruší.

O dva roky později jsem jel natáčet do Thajska. Jestliže sloni na Srí Lance jsou vyloženě symbolem malinkaté země, potom v Thajsku jsou příjemnými společníky, často vyškolenými jako atrakce pro turisty. Zatímco na Srí Lance ještě dnes občas narazíte na mahauta s pracujícím svěřencem, jak nakládají kmeny na nákladák, v Thajsku se spíš přichomýtnete k velkému turistickému představení.

Bylo to na jihu země. Velký stadion byl do posledního místa zaplněn zvědavými turisty. Program sliboval sloní tanec, překážkovou dráhu a dokonce i nějaká čísla ve spolupráci s diváky. Na to jsem byl nejvíc zvědavý. Tito sloni musí být už od narození v zajištění a odmalička vychovávaní k tomu, aby se lidí nebáli a naopak k nim byli vstřícní. Když vezmeme

v úvahu to podstatné, a sice, že slon je býložravec, dá se předpokládat velice přátelská natura.

Všichni býložravci světa a všichni dravci světa mají uvnitř své skupiny některé základní vlastnosti společné. Býložravci milují většinou klid, vědí, že jejich potrava jim neuteče, zjednodušeně řečeno – není nic lepšího, než se v klidu a pohodě napást. To mají společného zajíci, koně – i sloni. Pokud získají pocit, že jsou v ohrožení, jejich prvním reflexem je útek. Nechtějí bojovat, nechtějí komplikace, chtějí klid. A proto chtějí utéct. Teprve když není kam utíkat anebo pokud je nutné chránit mláďata, až potom vstupují do boje. Pokud býložravec nemá za sebou nějakou špatnou zkušenost, která by ho vnitřního klidu zbavila, přistupujte k němu klidně, ukažte se mu, pokud nabídnete i nějaké žrádlo, zvíře bude pokojné.

Naproti tomu dravci jsou naučení, že jejich potrava utíká. Proto jsou připraveni k bleskurychlé akci. Jsou zvyklí se rozhodovat, okamžitě jednat. Také svádí souboje ať už s kořistí, než ji získají, anebo o kořist s jinými dravci z okolí. A proto mají mnohem vyšší sebedůvěru. Platí sice, že také nechtějí nepřijemnosti, v naprosté většině případů se nepouštějí do boje jen tak. Ale hranice, kdy se rozhodnou pro opak, jsou mnohem, mnohem blíže. A to mají společné psi a kočky, stejně jako žraloci a lvi. Pokud si nedáte pozor a neznáte dobře zvyky toho kterého dravce, může se stát, že budete čelit agresivnímu útoku predátora. A že jeho schopnosti bojovat mohou být mnohem vyšší než vaše,

o tom se snad ani nemusíme bavit. Proto musí být člověk na setkání s dravcem vybaven velmi dobrou znalostí jeho chování a také určitou mírou sebedůvěry, kterou zvíře vyčítí a která mu vezme prvotní chuť s vámi bojovat. To si můžete velice snadno ověřit třeba na psech (ovšem opatrně, a s tygry bych to už vůbec nezkoušel...).

Tehdy v Thajsku jsem proto bez jakýchkoli obav býložravé slony krmil z ruky, objal je, nechal jsem se chobotem omotat a hladit. Byli to krásní mírumilovní „strejdové“. Zábavný program vrcholil překážkovou drahou, kdy jako „překážky“ byli po ploše rozmístěni dobrovolníci z řad diváků. Pár si jich lehlo na zem a sloni je opatrně překračovali. Na jednom místě si dokonce slon ležícího pána jen tak zlehka nohou „ohmat“ a pak jej s jistotou překročil. Nikomu se nic nestalo, i když pohled na několikátunové obry překračující drobnou lidi byl pro někoho příliš dramatický. Musím přiznat, že jsem se jako dobrovolník nepřihlásil. Vím, že ani koně nikdy nechtějí člověku nic udělat; pokud někdo spadne mezi prchající stádo koní, nikdy jej neušlapou, protože se budou snažit vyhnout. Může se ale stát, že nestihnou zvedat nohy, člověka si všimnou příliš pozdě a nechtěně ho ukopou. Bylo mi jasné, že sloni by mě ukopat neměli, ale co když tam je nějaký nepozorný, roztržitý sloní remcálek, který by si mého ležícího těla všimnul až těsně před došlapem? Ne, to jsem zkoušet nechtěl.

Slony jsem si zařadil mezi nejoblíbenější zvířata. Jsou veskrze přátelští,

mají hodně vyvinuté citové vazby vůči svým mláďatům a někdy dokonce i mezi sebou. V literatuře se uvádějí případy, kdy sloni truchlili u těla zemřelého druha, až dokud se jeho ztuhlé tělo nerozpadlo. To je jev, který ve zvířecí říši budete hledat jen velmi obtížně. Někteří průvodci dokonce hovoří i o „sloních hřbitovech“, kam odcházejí staří jedinci zemřít. Kdoví, jak to přesně mají ve svých hlavách zařízené. Tady má věda ještě rezervy.

Slony jsem si zařadil mezi nejoblíbenější zvířata.

Nejprve jsem tedy poznával slony indické – ty, kteří žijí v Asii. Až v roce 2005 jsem se na cestě po Namibii a Botswaně setkal se slony africkými. Jsou větší než jejich asijsí příbuzní a mají větší uši. To jsou na první pohled nejjasnější odlišnosti. Moje první setkání s těmito krasavci se odehrálo v obrovském namibijském národním parku Etosha. Projížděli jsme autem trasu dlouhou skoro dvě stě kilometrů, když se na jedinou před námi otevřela rozlehlá pláň s lehkou vyvýšeninou a napajedlem. U něj bylo snad pětisetlávě stádo antilop a přimorožců a nad nimi, na vrcholku vyvýšeniny, stáli naprosto nehnuté čtyři sloni afričtí. Byli celí pokrytí bahnem, které na sebe před chvílí naházeli v napajedle, aby se zchladili. Ostré slunce bahno vysušilo, takže obři vypadali jako své vlastní sochy. Jen sem tam pohnuli uchem nebo chobotem, snad nás chtěli přesvědčit, že jsou živí. Ačkoli se nic jiného nestalo, bylo to tak

magické setkání, že jsem se na celou scénérii vydržel dívat snad čtvrt hodiny. Příští setkání však mělo být mnohem dramatičtější.

Cestovali jsme v Botswaně slavnou deltou řeky Okavango. Čekali jsme, až přijede někdo, s kým bychom se vydali na lodi po řece. Měli jsme čas, a tak jsme vyrazili na malé kolečko pralesem. Asi po třech kilometrech nás praštil přes nos pach čerstvého sloního trusu. Za chvíli jsme i viděli exkrementy kobližky (no, spíš koblihy) a bylo jich hodně. To mohlo znamenat jediné – blízko je velká skupina slonů! Zvolnili jsme jízdu a ostříli očima mezi větve. Po chvíli jsme je začali rozeznávat. Táhle za skupinkou stromů jsou dva. A hele, táhle kousek vzadu jsou další tři! Krk jsem si mohl ukroutit, jak naše auto pomalu projíždělo, až se nakonec zastavilo docela. „Co je, proč nejedeme, tohle se ještě nedá točit,“ čertil jsem se a jak jsem se otočil zpět po směru jízdy, okamžitě jsem pochopil.

Přímo na cestě si udělali své malé tábořiště členové sloní rodiny. Malá slůňata se popelila v písku. Kousek od nich stály samice připravené s čímkoli pomoci, ochránit své ratolesti. A s odstupem, pěkně do hvězdice jako kovbojové na Divo-kém západě, byli rozestavení mladí samci. Tomu, co stál přímo proti nám, jsme se vůbec nelíbili. Divoce mával ušima a zvedal chobot – jasné známky vyhrožování. Typická situace, kdy i býložravec půjde do boje, a nebude to zbytečně dlouho ozna-movat. Zkusili jsme nastartovat auto a ještě kousek popojet, aby byl záběr pro kameru i fotoaparát co nejlepší. Ale stačil jeden metr navíc a samec se začal doopravdy zlobit. Divoce pohazoval hlavou a mával chobotem sem a tam. Dvakrát, třikrát se zhoupnul v nohách, jako by zvažoval, jestli se proti nám nerozeběhne. I když by pro něj setkání s autem bylo bolestivé, pokud by jej převrátil na bok, pošlapal, měli bychom hodně

starostí. Ano, tyto případy jsou výjimečné a každá historka o napadení automobilu slonem se vždy dlouho propírá v novinách, ale neradi bychom vytvořili další takový příběh. Proto jsme auto znovu zastavili a vypnuli motor. Rozzlobený bojovník se trochu uklidnil. Pořád nervózně mával ušima a třepal hlavou, ale už nevyhrožoval útokem, jenom nás zastrásoval. Snad dvacet minut jsme neslyšně natáčeli a fotili. Stejně nebylo kam jet. Až po dalších několika minutách se celá rodinka dala na pochod a milostivě uvolnila cestu. My jsme rozhodně nebyli ti, kdo by určoval pravidla. V džungli Okavanga jsme byli na návštěvě a tito hostitelé porušení pravidel netolerují. Ne nadarmo se v rezervaci vůbec nesmí vystupovat z vozu.

Zatím poslední setkání s krásným nosáčem bylo v národním parku Hluhluwe-Umfolozi na východě Jihoafrické republiky. Pozorovali jsme nosorožce, antilopy, zebry i žirafy, ale na slony jsme celý den neměli štěstí. V každém průvodci i na cedulích rozmístěných u vjezdů do rezervace přitom byla psaná varování, aby se návštěvníci ani v autech nepřibližovali ke slonům. Jak, když žádné nevidíme!? Údajně tu mají agresivní jedince a počet napadení člověka chobotnatcem je příliš vysoký. Nechtělo se tomu věřit a pořád jsem svým přátelům vysvětloval teorii o hodných býložravcích.

Brány se zavíraly v sedm večer, zároveň se západem slunce, a každý návštěvník byl povinen rezervaci do tohoto času opustit. Po setmění už by tu pro člověka, který nezná terén anebo není v doprovodu zkušeného

rangera, bylo příliš nebezpečno. Bylo něco po šesté a my měli tak akorát jednu hodinu na cestu ven. Slunce klesalo k obzoru, barvy se nasýtily krásnými zlatavými odstíny a dlouhé stíny malovaly krajiny hluboké rýhy do tváře. V tom zlatavém světle jsem HO najednou uviděl. Napravo od nás stál mezi stromy hned u silnice obrovský a podle všeho starý slon. Jakmile jsem zastavil auto a natáhnul se pro fotoaparát, sloní děda se bez rozmýšlení rozeběhl proti nám. Nastartoval jsem a popojel s tím, že starouše uklidním pohybem a pak si pořídím fotku. Ale omyl. Dědoušek byl pěkně nerudný. Nejen, že se nás vůbec nebál, nejen, že nepřemýšlel o tom, jestli se pustí do boje nebo ne, on přímo zahájil útok!

JAK NA INTERNET

Seriál o Internetu nyní také v zábavních portálech autobusů Student Agency a vlaků Regiojet.

www.jaknainternet.cz

CZ.NIC | SPRÁVCE DOMÉN CZ

Nakupujte jízdenky přes mojeID

Nakupujte jízdenky na autobusy Student Agency a vlaky Regiojet na Internetu přes mojeID rychlostí jednoho kliknutí.

Přihlásit přes mojeID

www.mojeid.cz

Bez jediného zpomalení seběhl na silnici a začal náš vůz stíhat! Mával ušima a chobotem, jedna noha kmitala za druhou. I když vyvinul maximálně dvacetikilometrovou rychlost, stačilo to, abych nemohl zastavit auto a v klidu fotit. Prostě nás ze svého území vyhnal! Snad až po pěti stech metrech se zastavil, chvíli za námi mával chobotem a potom odbočil ze silnice na druhou stranu. Během té doby byla cesta neprůjezdná a po obou stranách už stály dva vozy, kde lidé pozorovali naši akci se sloním hlídačem. Měl jsem na klíně nachystaný fotoaparát, a proto jakmile se pantáta zastavil, okamžitě jsem se vyklonil z okýnka a naslepo vypálil čtyři fotky. Jedna z nich se povedla. Je to zatím poslední pozdrav ze setkání s „klidným“ býložravcem. Jako by mi ten stařešina říkal: „Moc si nemysli, my se taky dokážeme naštvat!“ #

PETR HORKÝ

(* 1973, Brno) Režisér, spisovatel, producent, cestovatel. Od roku 1994 působil jako moderátor a později režisér v ČT. V roce 1996 založili s Miroslavem Náplavou sdružení pro cestopisnou dokumentaci Camera Incognita. Zakladatel producentské společnosti Piranha Film, spoluorganizátor cestopisných přehlídek filmů s řadou besed WorldFilm a Neznámá Země, režisér asi 80 dokumentárních filmů. Je autorem a spoluautorem sedmi knih (Dvě cesty za archeologii, Sloni žijí do sta let, Neznámá země, Zpráva o cestě na severní pól, Cuba Libre, Honba za obřím červem, Albánie – kráska se špatnou pověstí atd.), dvou bestsellerů a bezpočtu novinových článků. Je nositelem řady filmových ocenění z festivalů a dvojnásobným držitelem literární Ceny Egona Erwina Kische. Natáčel na vybuchující sopce Merapi a se žraloky bez jakékoli bariéry. U Maledív objevil vraky starých lodí, došel na severní pól i nejchladnější obydlené místo světa, na lyžích přešel Grónsko...

Delta Mekongu

Západ slunce nad Mekongem

1000 MIL PO MEKONGU

Po letech kanoistického tréninku nás už vltavské břehy rajcují asi jako upocená výčepní v bufetu ve Vyšším Brodě. Jednou tak zákonitě přišla chvíle jít hledat inspiraci do světa. Protočili jsme glóbus a zabodli prst do veletoku Mekong, jedné z největších řek na světě.

TEXT: Václav KUNA • FOTO: Petr SYNEK, Václav KUNA

Nikdo nevěřil, že se místy divokou a neregulovanou řeku chystáme splavit na rychlostním kajaku a kánoi – tedy na úzkých, extrémně vratkých lodích určených k závodění na klidné vodě. Ani my jsme si nebyli jisti úspěchem; koneckonců i jediný dobrodruh, který sjel Mekong před námi, měl kromě početného týmu a stovek tisíc dolarů i bytelnou loď na divokou vodu. Ale tím víc nás tahle nevypočitatelná, exotická frajerka lákala. Zařídili jsme si na měsíc prázdniny, podle satelitních map naplánovali trasu celou jihovýchodní Asii a do lodního pytle každý hodili jedno tričko, padesát energetických tyčinek, několik druhů antimalarik a keramický filtr, protože mekongská voda nám musela sloužit i k vnitřnímu užití.

Vyrazili jsme z oblasti Zlatého trojúhelníku, než jsme se však stačili nadýchat dýmu pověstného místního opia, řeka nás zavedla do neprostupných monzunových pralesů v severním Laosu. Hned na začátku jsme tak museli překonávat nástrahy strmých soutěsek mezi horami, skalisek trčících z úzkého koryta a nevypočitatelných vírů a peřejí, které se tvořily v rychle tekoucí vodě. Objížďení nesjízdných úseků po souši nutné v obydlenějším středním Laosu však bylo ještě náročnější – ostatně zkuste při jízdě na motorce držet na rameni pětmetrovou loď.

V jižním Laosu jsme se sice dočkali klidně, líně tekoucí řeky, z jejíchž břehů nám mávali rybáři nevěřící vlastním očím, ale tropické slunce a upádlování průměrných 70 km

Hi-tech špička kajaku

denně si vybíralo svou daň v podobě únavy a zdravotních problémů, o kterých lépe nemluvit. Obětavým vesničánům se však často zželelo těch dvou exotických, ale evidentně udřených stvoření, která přinesla řeka, a tak nám jednotvárnou stravu často zpestřil nějaký ten kuřecí pařátek s nudlemi.

Děti Kamu, severní Laos

Nejpůsobivější část cesty nás čekala v Kambodži, kde se na řece bez nad-sázky žije: projížděli jsme vesnicemi na bambusových podestách mezi plovoucími domky, kurníky, zahrádkami a objevili dokonce i plovoucí psí boudu. Poslední část cesty jsme absolvovali ve vietnamské deltě, kde se mohutný tok řeky zaplétá do labyrintu stovek kanálů mezi rýžovišti i v mangrovo-vých lesích. Cestu k vysněnému moři jsme ale nakonec našli – dohromady o 12 kilo lehčí, ale bohatší o poznání, že tahle modrá čára na glóbusu, ač se to zdá neuvěřitelné, značí nejen řeku, ale i cestu. #

více na: www.pomekongu.cz
facebook.com / 1000MilPoMekongu

Organizace pro pomoc uprchlíkům nabízí levné ubytování v turisticky zajímavé části Gruzie.

Více na: www.gvirila.org www.opu.cz

Vlakem

REGIOJET
| STUDENT | AGENCY |

Na výlet a za zábavou

Praha

z Ostravy od 190Kč

Historické centrum

Olomouc

z Prahy od 190Kč

Historické centrum
Svatý Kopeček

Zlín

z Olomouce od 55Kč

Zoo a zámek Lešná

Aquaparky

Praha
a Olomouc

Ostrava

z Olomouce od 60Kč

Technické památky
zábava

Žilina

z Ostravy od 150Kč

Turistika, relax

ŠTĚSTÍ JE TA NEJKLUZČÍ KOSTKA MÝDLA

Za osm sezon vytvořil Hugh Laurie jednu z nejpozoruhodnějších postav v historii televizního dramatu. Herec sám dlouhá léta bojoval s depresemi a ztvárnil Dr. Gregoryho House jako svého ideálního filmového dvojníka. Jen málokdy televizní publikum přitahovala osoba tak protivná jako Dr. House, nemocniční diagnostik, který nikdy nedokázal najít lék na svou vlastní nespokojenost.

TEXT: Shell GoSMART • FOTO: Shell GoSMART

Hughu, jaké jsou Vaše pocity, když víte, že Dr. Gregory House už je minulostí?

Takhle to neříkejte! Zní to trochu morbidně (*usměje se*). Nejsem si jistý, jaké jsou moje pocity. Obecně se o mně dá říci, že si svými pocity nejsem jistý, ale právě teď je v mém životě nejen mezera, kterou musím zaplnit. Možná mě najme nějaký klub, abych v něm měsíc tukał do piana! Úplně se vidím, jak hraju v zakouřeném sklepním bluesovém baru.

Když jste natáčel prvních pár epizod, bylo to emotivní loučení?
Ten den, kdy Omar Epps (*Dr. Eric Foreman*) odešel z natáčení, jsem byl dost rozhozený. Když jsem poprvé

přiletěl do Los Angeles na casting na tu roli, byl se mnou. Takže to pro mě byl smutný okamžik. Robert Sean Leonard (*Dr. James Wilson*) byl se mnou poslední natáčecí den až do úplně poslední scény, a když pak bylo po všem, rychle se vypařil. Neměl zájem být u nějakého emotivního loučení, a já to chápu. Říci sbohem osmi rokům není snadné.

S hereckým kolegou Robertem Seanem Leonardem jste se za ta léta velice spřátelili. Jak důležité pro Vás to přátelství je?

Robert mi pomohl najít v životě lepší rovnováhu. Tolikrát jsme si spolu za ta léta skvěle popovídali a on mi nabídl lepší pohled úplně na všechno, protože je hrozně racionální a prag-

matický člověk. Taky jsem začal chodit k psychiatrovi, protože jsem nebyl dalek toho, aby mě to všechno pohltilo.

Když skončíte s takovým seriálem, v němž se postava, kterou hrajete, natolik ztotožňuje s Vámi samotnými, máte z toho pocit, že Vaše alter ego zemřelo?

Ale prosím vás, vždyť nikdo vlastně nezemřel (*Laurie předstírá, že je pobouřený*)! Když jsme točili poslední scény Dr. House, neviděl jsem, že by z mé postavy unikala moje duše. House jsem miloval. Byla to fantastická, báječná a zábavná postava, kterou jsem mohl hrát. Hluboce mne přitahovalo jeho pohrdání sebou samotným, a to, jak byl nešťastný. Byl utrápený a měl problémy najít smysl světa. Právě

toto dlouhé hledání vedlo k věčné nespokojenosti. Lidé, kteří svůj smysl už našli, jsou šťastní a nepotřebují naši pomoc.

Když uvážíme Vaše problémy při hledání štěstí, bylo hraní Dr. House zdrojem určité úlevy nebo osvobození?

Nikdy bych si nepřipustil obrovské štěstí, ale House mi umožnil uniknout vlastním frustracím, a to skrze něj. Byla to výtečná terapie. Ta role byla obrovský dar, i když mi nějakou dobu trvalo, než jsem byl schopen být v seriálu v pohodě. Při natáčení jsem byl otravný. Já JSEM otravný. Nakonec jsem se uklidnil a přestal se o všechno strachovat, díky tomu pak byla práce podstatně příjemnější.

House byl se svým utrpením smířený. Jste takový i Vy?

Podstatně méně než mezi dvacítkou a třicítkou. Postupně jsem přestal být tak temný a začalo mě stále více přitahovat světlo. Když jsem ve společnosti jiných lidí, nechci působit nepříjemně; uvědomuju si, jak to ostatní může ovlivnit. Také jsem se snažil bránit se Houseovým nejhorším sklonům, protože pomýšlení na to, že bych mohl přijmout jeho zoufalství a aroganci, mě děsilo. Do určité míry se mi podařilo vyhnout se temnotě, a tak cítím určitou úlevu a mám pocit vítězství, že jsem se vlastně dostal na tuhle úroveň zoufalství. Hlavně mě těší, že moje děti tuhle stránku nevnímají.

Podívají se na svého otce a řeknou: „Jé radši bychom si v životě měli užít trochu legrace a neměli bychom být v takovém srabu, jako je on!“ Jsem moc pyšný na to, že moje děti jsou úžasné.

Kritika Vás hodně chválí. Máte z toho radost?

Já přirozeně tíhnu k tomu, abych sám sobě nedovolil být se sebou spokojený, byť si čas od času dopředu nějaký ten lehký úsměv, třeba když jedu na motorce a jen tak hledím do dálky. U nás doma byla pokora považována za obrovskou ctnost. Jakákoliv známka sebeuspokojení nebyla tolerovaná. Radost nebo pýcha se trestala smrtí (*usměje se*).

Váš nový snímek se jmenuje *The Oranges*; hraje v něm tátu rodiny z předměstí New Jersey, který se zaplete s dcerou svých sousedů (*Leighton Meesterová*).

Z jakého důvodu jste si po Dr. Houseovi tuto roli vybral? Ta postava, kterou hraji, David, je v životě tak trochu ztracená. Jeho kariéra v marketingu pro něj nic neznamena a on v životě hledá nějaké dobrodružství, jež by ho vytrhlo z té monotónnosti, kterou vidí ve své roli otce a manžela. Tento film se nesnaží shodit manželský stav nebo rodinný život. Ve skutečnosti se pokouší nabídnout lidem útěchu, že i když se v rodině a manželství mohou věci kazit, není to ta pohroma, které se každý bojí. Pohodlný život na předměstí není ráj na zemi. Pokud se někdo z toho ráje zatoulá pryč, právě jako ta postava, kterou hraji, neznamena to, že je zlý nebo že

by se něco skutečně hroutilo. Život je jako řeka, neustále plyne. I vztahy jsou jako řeka. Tento film se snaží předestřít situaci, v níž lidé zjistí, že jejich životy neskončí v kotrmelcích a chaosu jen kvůli vztahu s mladší ženskou, která bydlí v domě vedle nich. Nikdo neumře. Lidé mohou najít lásku a štěstí a cestu k osobnímu růstu v nejrůznějších věcech a v nejrůznějších vztazích a spojitostech. Všechno se spraví. Lidé přežijí a najdou to své štěstí. Štěstí přichází jen tehdy, když ho nehledáte. Je to ta nekluzčí kostka mýdla. A čím více po ní chňapete, tím méně se vám ji daří chytit.

Obtěžuje Vás někdy, když si v nějakém časopise přečtete článek, který spekuluje o Vašem boji s depresemi?

Vadilo by mi to, kdyby mě veřejnost viděla jako někoho, kdo si na život stěžuje, a přitom bych byl evidentně obdařen obrovskou porcí štěstí!

„Deprese – to není věc, za kterou by se měl člověk stydět.“

Snažím se s těmi temnými náladami vypořádat, jak nejlépe dovedu. A to téma mi nedělá nějakou velkou radost. Ale možná to pomůže někomu jinému, kdo trpí něčím podobným. Není to věc, za kterou by se člověk měl stydět. Také si uvědomuji, že si

**MÁTE
HLAVU
V JINÉM
STAVU?**

**POMŮŽEME
VAŠEMU
PODNIKÁNÍ
NA SVĚT**

Přihlaste svůj podnikatelský plán do grantového programu „Nastartujte se“ od Komerční banky a získejte na rozjezd podnikání

300 000 Kč

**NA
STAR
TUJTE
SE.CZ**

KB

nemám na co stěžovat. A tak si pořád říkám: „Ach jo, pro Kristovy rány, Hughu. Dej se dohromady.“

House se těšil vskutku všeobecné oblibě. Proč lidé mají ten seriál a Vaši postavu tak rádi?

Chytří lidé, kteří toho hodně vědí, poskytují jakousi základní útěchu. House považují za hluboce morální postavu. Nesoudí. Pokud pomine-me tu jeho pověstnou vznětlivost a špatnou náladu, pak okamžiky, kdy se od něj někdo dočkal zavržení, byste napočítali na prstech jedné ruky. House byl možná občas hodně, opravdu hodně nepřímý, ale byl schopen mimořádně vášně, byl opravdu bystrý, a já jsem ho navíc obdivoval pro jeho brilantní shazování sebe samotného. V tom je určitá ušlechtilost. Také si myslím, že publikum vidělo, že i když byl k ostatním opravdu tvrdý, sám k sobě byl ještě tvrdší. Žijeme ve světě, v němž lidé mají strach se ukázat v pravém světle, takoví, jací skutečně jsou. Ale House rozuměl lžím, a taky důvodu, proč jste lhali. V tom je schopnost odpouštět,

Cítíte úlevu, že jste přestal točit Dr. House a posunul jste se dál?
Skoro každý den natáčení Dr. House

končil nějakou frustrací a šlo pouze a jenom o moje vlastní činy. Chtěl jsem něčeho nějakým zvláštním způsobem dosáhnout, a pokud se mi nepodařilo, mlátil jsem do volantu a dumal nad tím, proč se mi to nepodařilo dobře. Teď, když se věnuji hudbě, přinejmenším slyším, jak se díky cvičení zlepšují. A navíc také hrají před lidmi. Ačkoliv moje schopnosti nejsou tam, kde bych chtěl, aby byly – tím, že pořád přehráváte ty samé písničky, neustále dokola něco cvičíte, tak skutečně sami slyšíte, jak se zlepšujete. A prožívat tyhle chvíle... To je obrovská úleva.

Chcete tedy, aby teď hudba byla Vaším životním posláním?

Pokud osm let hrajete jednu postavu, je fajn mít možnost dělat něco úplně jiného. Jsem velmi šťastný, že jsem vypadl z toho kolotoče s názvem Dr. House a dopadl do té nejměkčí a nejvyšší matrace, jakou jsem vůbec mohl najít – do hudby! Strávil jsem čtyři měsíce na turné se svou kapelou, odehráli jsme víc než 60 koncertů – a byl to jeden z nejzábavnějších zážitků v mém životě. Sice mám pořád ještě chuť tu a tam hrát ve filmech a vybírat si dobré role, ale jsem rád v jednom kole, a hudba je něco, do čeho se mohu vrhnout a nikdy nemít pocit vyčerpání. Nepředstírám, že jsem Mozart, ale umím trochu hrát na klavír a taky zpívat, navíc se snažím být zábavný. Celý život jsem umělec a hudba je úžasná věc, do níž můžete promítnout všechny své zoufalé potřeby, být publikem nějakým způsobem obdivován a doceňován. #

Objednejte si nejčtenější magazíny přes SMS

► **ONA DNES** - zajímavosti a novinky ze světa moderní ženy vychází v pondělí; 4 týdny jen za 75 Kč
Pošlete SMS ve formátu: **PRE ONA** vaše jméno příjmení úplná adresa včetně PSC na číslo 902 11.

► **DOMA DNES** - středeční magazín o bydlení, zahradě a hobby; 4 týdny jen za 75 Kč
Pošlete SMS ve formátu: **PRE DOMA** vaše jméno příjmení úplná adresa včetně PSC na číslo 902 11.

► **magazín DNES + TV** - zajímavé čtení s rozsáhlým TV programem ve čtvrtek; 75 Kč za 4 týdny
Pošlete SMS ve formátu: **PRE MFD** vaše jméno příjmení úplná adresa včetně PSC na číslo 902 11.

► **VÍKEND DNES** - sobotní reportáže, rozhovory a kulturní tipy; 4 týdny jen za 69 Kč
Pošlete SMS ve formátu: **PRE VIK** vaše jméno příjmení úplná adresa včetně PSC na číslo 902 11.

Více informací
www.mfdnes.cz

Službu technicky zajišťuje ATS, infolinka 296 363 199
(Po – Pá, 9:00 – 16:00), www.platmobilem.cz

MAFRA, a. s., se sídlem Praha 5, Karla Engliš 519/11, PSČ 150 00, IČ 453 13 351, zápis v OR vedeném Městským soudem v Praze, oddíl B, vložka 1328.
Smluvní vztah se řídí Všeobecnými obchodními podmínkami pro předplatné MF DNES platnými od 1. 1. 2014 umístěnými na www.mfdnes.cz/ke-stazeni

MLADÁ FRONTA
DNES
STOJÍ ZA TO ČÍST

Čínské taoistické kung-fu

wutao.cz
wudang kung fu association

Tady začíná
cesta ke zdraví

www.wutao.cz

KARIBSKÉ DOBRODRUŽSTVÍ

5. díl seriálu Embéčkem kolem světa

„Dva POTŘEBUJÍ do Kolumbie! Ozvěte se nám prosím na níže uvedený e-mail,“ apeluje náš inzerát hned ve dvou jazycích na kolemjdoucí nedaleko mola místního jachtklubu v panamském přístavu Porto Bello. Inzerát tu visí pouze pro případ, že by v přístavu v nejbližší době zakotvil někdo nový. Jinak na všech plachetnicích, které tu jsou, už o nás vědí. Ne že by kapitáni nechtěli pomoci, ale nikdo prostě směrem do Kolumbie nepluje. A my se tam přitom tak zoufale potřebujeme dostat!

TEXT a FOTO: *Michal VIČAR a Martin BEŤKO*

V kolumbijské Kartageně nás totiž čeká jedno velmi důležité setkání. Příští týden se tam máme my dva a naše Škoda 1000 MB – Julie, kterou jsme vyrazili na cestu kolem světa a která pluje zamčená v kontejneru zaoceánskou lodí – zase shledat. Ovšem pouze v případě, že se tam dostaneme včas.

Vytoužená Kolumbie je od nás jen 400 kilometrů, stejně tak dobře by však mohla být i na jiné planetě. Dělí nás totiž Darien Gap, jedna z nejdivočejších a nejnebezpečnějších oblastí na světě. Darien je místo, kde se můžete snadno ztratit. Navždy. Asfaltová pokrývka končí asi 100 km od kolumbijských hranic. Dál už se rozprostírají jen močály a deštný

prales. Pro svou extrémní nehostinnost byla tato oblast odjakživa útočištěm vzbouřenců, karibských pirátů a utečenců. A ani dnes tomu není jinak. Drogové kartely, guerillové oddíly a paramilitantní skupiny jsou v oblasti jako doma. V Panamě tak není politická vůle tento poslední zbývající kousek panamerické dálnice dostavět, i proto, aby se neurychlil obchod s drogami. A kde není vůle, není cesta. A nám nezbyvá nic jiného, než Darien nějak obeplout.

Bezprizorně sedíme v jednom místním baru. Na bidle pod stropem spokojeně podřimuje papoušek, na stůl nám svítí polední slunce, sklenice margarity jsou orosené a humr s banány jako přílohou se mrtvě rozvaluje

Delfini se prý námořníkům zjevují pouze v čase nouze. O tu jsme neměli nouzi.

na talíři. Najednou se k nám přitočí úplně cizí chlapík. Jestli prý chceme, povídá, tak jeho přítel poveze na své plachetnici za pár dní do Kolumbie několik Evropanů. A jakoby zázrakem má ještě dvě místa volná. Nadšeně souhlasíme. To ještě netušíme, co nás vlastně čeká.

Křest vodou

O dva dny později se nalodíme na palubu malé dvoustěžňové lodi. My, dva Švýcaři, dva Francouzi, dva Irové a Němka. Lehká vůně opalovacího krému se vznáší ve vzduchu, sluneční brýle a žhnoucí jiskřičky v očích svědčí o tom, že jsme připraveni. Šestidenní vyhlídková plavba může začít. Zvonivý smích, seznamovací fráze, všichni se už moc těšíme, ubezpečujeme se navzájem. Ani ne za dvacet minut jsme pak

nekompromisně rozmetáni po palubě, bledí jako smrt, tiše a nehybně v područí mořské nemoci. Pětmetrové vlny si s lodí pohazují sem a tam, podlaha tu chvíli je a pak zase ne, s každým dalším zhoupnutím je nám hůř a hůř. Někteří už pověšení přes zábradlí krmí ryby. Nikdo se jim však nesměje. Všichni víme, že tam stejně jednou musíme. Možná až na Iry. Ti spokojeně pochrupejí v podpalubí, společensky znaveni z předchozího večera. Čas se neuvěřitelně vleče, každá minuta připomíná věčnost. Plavba toho dne nakonec trvá téměř sedm hodin, sedm nekonečných hodin, kdy se nedá dělat nic jiného než trpět. A zvracet. Devětkrát.

Když se nakonec konečně doplavíme k prvnímu z ostrovů, na kterých budeme v průběhu plavby nocovat,

vyhrabou se za velkého rámusu z útrob lodě i dvě ryšavé hlavy. Irové. Jsou vysmátí a svěží jako květiny. Protřou si rozespálé oči a překvapeně prohlásí: „To už jsme tu? To to ale uběhlo.“ Až se znovu narodím, chci být Irem.

Karibský ráj

Dalšího dne se pak vylodíme na malém, hustě obydleném ostrově kdesi uprostřed azurového nekonečna. Procházka z jednoho konce ostrova na druhý trvá sotva minutu. Záplava tkaných barevných sukní a potetovaných tváří, drobné indiánky loupající kokosové ořechy, slaměné domečky, pomalované kánoe a hloučky rozevlátých dětí v momentě zaženou

všechny přežitě útrapy do hloubek zapomnění.

Vidím muže, jak nožem vyřezává jakýsi nápis do dřeva, jiný právě naskočil do štíhlé kánoe a energicky pádluje pryč. Za chvíli je z něj už jen malá tečka na vodě. Kam se vydal? Na lov či nakupovat?

Pozoruji místní omladinu. Věčně mokří a vysmátí jsou skutečnými dětmi Karibiku. Tahají nás za kalhoty a vyptávají se na naše jména, jména našich rodičů, kolik je nám let. Jsme ostražití. Děti ve Střední Americe této finty používaly, aby z vás posléze vylákaly peníze. Tady však ne. Tady je prostě jenom

To nejlepší z evropského fotbalu – PREMIER LEAGUE v nabídce UPC

50 TV programů za 270 Kč

Konečná cena vč. HD boxu!

Navíc nyní balíček programů se sportem, dokumenty nebo filmy zdarma. Více na 844 222 111 a www.upc.cz.

Večně vysmáté děti Karibiku. San Blas, Panama.

zajímáme. Když ten večer usínám, hřeje mě uvnitř hezký pocit. Jako bych našel malý kus ráje.

What shall we do with the drunken sailor...

Ne všechny z 350 ostrovů v oblasti jsou však tak hustě zalidněny. Na některých stojí pouze jeden či dva domečky. Najdou se i zcela neobývané. Třetí a čtvrtý den pak spíme na ostrovech, které mají sotva 20 metrů v průměru.

Plavba nám ubíhá den za dnem radostněji, pomalu přivýkáme rytmu moře. Zjišťujeme taky, proč mají námořníci tak vřelý vztah k rumu. Stačí pár loků a paluba je najednou stabilní, jako by stála na kamenných základech. Pár dalších loků vás pak ukoľebá do říše snů. Ti Irové to museli vědět od začátku. Nejvášnivějším konzumentem rumu se nakonec ukáže být sám kapitán. Když se konečně blížíme ke kolumbijským břehům,

motá se mezi ráhnovím a vyřvává nějaký námořnický flák. Situace je vážná – chvíli visí přes kormidlo, pak zakopne a složí se bezvládně na zem. Opakovaně ho chytáme, aby nepropadl přes palubu. Vážnost situace podtrhuje děravý záchranný člun. S Francouzi se proto snažíme odhadnout vzdálenost k břehu. Vlny jsou dost vysoké, nejsme si jistí, jestli to doplaveme. Naštěstí jsme se ale za těch pár dnů něco málo naučili. Stáhnout plachtu, nastartovat motor, vyhýbat se světlým vodám. Když pak konečně spouštíme kotvu, víme, že jsme zvítězili. Dokonce jsme cestou ani neztratili kapitána. Darien je zdolán.

Zemská nemoc

Vylodujeme se v kolumbijské osadě Sapzurro a já mám najednou velmi intenzivní pocit, že bych se nejradši vrátil zpět na palubu. Zčásti proto, že je mi jasné, že naše mořské dobrodružství už končí. Hlavně však proto, že se pode mnou zem nějak divně houpe a kroutí. Nečekaně a zákeřně mě nakonec dostala... Zemská nemoc. #

O dalších dobrodružstvích a patáliích Michala a Martina z cesty kolem světa se dočtete v jejich cestopisech a rozhodně se nudit nebudete.

Více na www.mbkolemsveta.cz

LEŽTE S NÁMI DO ITÁLIE

Stát, který svým tvarem připomíná jezdeckou holinku, patří díky množství úchvatných historických památek, vysokým horským štítům, sopkám, písčným plážím a bezstarostným impulzivním a přátelským obyvatelům mezi nejnavštěvovanější evropské země. Itálie je známá také jako země pizzy, fotbalu a velkolepých operních árií.

Která místa nevynechat?

ŘÍM – město pulsující historií – Koloseum, Panteon, Forum Romanum, kašna Trinitá dei Monti, náměstí sv. Petra s katedrálou anebo fontána di Trevi a další...

FLORENCIE – toskánská metropole, ve které působili umělci jako Donatello, Michelangelo, Sandro Botticelli anebo Leonardo da Vinci.

BENÁTKY – město 170 ostrovů a ostrůvků, jež je propojeno sítí 150 kanálů, přes které leží 409 mostů.

MILÁN – neboli město módy, v Miláně najdete krom obchůdků s oblečením Dóm či divadlo La Scala.

SIENA – město známé velkolepou katedrálou, tedy Dómem, radnicí Palazzo

Pubblico a věží Torre del Mangia tyčící se do úctyhodné výšky 102 m. POMPEJE A AGRIGENT – archeologická naleziště.

CASTEL DEL MONTE – hrad ze 13. století má unikátní osmiboké nádvoří, které nenajdete nikde na světě.

NÁRODNÍ PARKY – Itálie se může chlubit 24 národními parky. Nejstarší z nich je Gran Paradiso a největší je park Pollino rozkládající se na 190 000 hektarech. Dalším významným parkem je park Cilento, jehož vstupní branou je antické město Agropoli. Za zhlédnutí stojí také park Stelvio, jež je vstupní branou do oblasti Dolomit.

SOPKY – k nejznámějším italským sopkám patří jednoznačně Vesuv a Etna. Etna je s výškou 3 329 m n. m. nejvyšší evropskou činnou sopkou. #

CENY LETENEK

ŘÍM od 2 770 Kč*,
MILÁN od 3 225 Kč*

* Tam i zpět, včetně všech poplatků.
Cena je platná v době tisku.

www.studentagency.cz

3 000 KILOMETRŮ STOPEM západní Evropou

Přítel má zkušenosti s cestováním stopem, ale pro mě to byla premiéra. Přes 3000 kilometrů cizími auty s cizími lidmi, velkým batohem, omezeným rozpočtem a napříč západní Evropou. Ze španělského ostrova Mallorca až domů, do Ostravy a hlavně navštívit alespoň pár zajímavých míst.

TEXT a FOTO: Klára ABENDROTHOVÁ

Ráj na zemi, peklo na zádech.

Jak to u cestování bývá, času nebylo tolik, kolik bychom chtěli, abychom zvládli navštívit všechna úžasná místa. Na Mallorcu jsme se rozhodli letět z Bratislavy, kam jsme se jen těžko dostávali nočním přečpaným vlakem. Mallorca nás překvapila svou rušností, různorodostí a úžasnými výhledy do krajiny, vše panensky vyschlé na prach. Do Solléru vedla cesta po železnici, vlak uháněl skrze skály, plantáže oliv a pomerančů.

První bod splněn – Sollér, následovala pláž Sa Calobra (mimo jiné kamenitá a zasazená do vysokých skal), jezera kolem nejvyšší hory Puig Major. A zde se to stalo – občas jsou na stopaře příliš hodní. Na střeše auta kajaky, to věstí dobré lidi, taky jsme vodáci. Komunikace vážla, angličtinu neovládali a my měli problém

Nádherné ráno v Pyrenejích.

se španělskou konverzací. Vyhodili nás pod kopcem a já povídám příteli: „Vyfoť ten krásný akvadukt!“ Nebylo čím, foťák zůstal v autě, neznámí lidé jedoucí neznámo kam, co teď? Po hodinách čekání na křižovatce pokračujeme dál, nedá se nic dělat. Náhle se ze tmy vynořil motorista, hulákal španělsky a jediná slova pochycená k překladu byla „la cámara de fotos“. S pomocí překladače víme, kde je foťák. Tak šup na pláž a honem do Incy pro něj. Odtud napříč Mallorcou do Sa Comy za známými a zpátky do Palmy de Mallorca, odkud nám jel trajekt do Valencie.

Ve Valencii navštívit Ciudad de las Artes y las Ciencias (Město umění a věd), pokračovat do Tarragony a přeci jen se vyhnout Barceloně, tu zvládneme snad jindy. Opustit vyschlou španělskou krajinu

a navštívit Andorru s krásnými Pyrenejemi s možností přespat v zelených horách mezi stádem koní. Jako nadšenci stejnojmenné hry jsme museli navštívit Carcassonne, jako turisté Chamonix s Mont Blancem a zvědavě nahlídnout do Ženevy. Rychle přes Německo domů. V Plzni už čekal žlutý autobus a v Praze žlutý vlak, u nás totiž volíme jistotu místo stopování. #

SOUTĚŽ o autobusovou jízdenku

Máte zajímavé zážitky z cest žlutými autobusy STUDENT AGENCY? Zašlete svůj příběh s fotografiemi na naši e-mailovou adresu zluty@studentagency.cz a do předmětu zprávy uveďte PŘÍBĚHY Z CEST ŽLUTÝMI AUTOBUSY (rozsah článku cca 2000 znaků včetně mezer). Z došlých příspěvků vybere me ten nejzajímavější a uveřejníme jej zde. Jeho autor/ka navíc získá jednu jízdenku na libovolnou trasu v ČR.

– GRÉVIN – Světznámé muzeum voskových figurín v Praze

Osahat si Romana Šebrleho ve sportovním dresu nebo herečku Aňu Geisslerovou teď můžete také v pražské pobočce muzea voskových figurín Grévin v Praze.

TEXT: Lenka LIŠKA • FOTO: GRÉVIN

Jedná se o ojedinělý projekt, jehož kořeny sahají až do devatenáctého století. Tehdy se novinář Arthur Meyer rozhodl ukázat známé osobnosti veřejnosti ve 3D. Vzhledem k tomu, že ani v novinách se tehdy ještě běžně nepoužívaly fotografie, šlo o ojedinělou událost. Pražská

pobočka je teprve druhá na světě, po kanadském Montrealu. Vyrobit přesnou kopii známé osobnosti trvá několik měsíců a známé tváře absolvuji několik sezení přímo v rodišti Grévin v Paříži. Na výrobě figurín se podílejí špičkoví sochaři, vlásenkáři a umělci. Nejprve vznikne

voskový odlitek, do kterého se ručně musí vpichovat každý jednotlivý vlásek nebo vous. Na každou hlavu tak připadne zhruba pět set tisíc vlasů. V každé dílně se tu ročně spotřebuje 100 kg vosku, 70 tub barev a make-upu a 5 km šicích nití. I proto se nejedná zrovna o levnou záležitost. Cena jedné takové sochy tak začíná na jednom milionu korun. V Praze jich najdete hned devadesát, v několika patrech budovy. Kromě současných žijících celebrit jsou tu postavy z naší i světové historie. Každou osobnost schvaluje přímo speciální akademie, ta zasedá dvakrát ročně a rozhoduje o tom, kdo v muzeu získá svoji figurínu. Známé osobnosti jsou většinou nabídkou poctěny a svým sochám věnují také své šaty nebo kostýmy. Například Helena

Vondráčková darovala róbu, ve které vystupovala ve světznámé Carnegie Hall. Ale jsou i tací, kdo o svou voskovou podobiznu zájem nemají. Nabídku odmítl například prezident Miloš Zeman s tím, že do muzeí patří mrtví. A tak v pražské pobočce potkáte jen Václava Havla nebo Alexandra Dubčeka. Kromě českých a zahraničních státníků v Praze narazíte také na postavy z českých dějin a současné celebrity jako Lucii Bílou, Karla Gotta nebo Dominika Haška. Od originálu jsou figuríny skoro k nerozeznání. A pokud byste chtěli sami nahlédnout pod pokličku výroby voskových soch, můžete si v interaktivní laboratoři vyzkoušet na vlastní kůži celý proces příprav a výroby sochy. Koukat pak budete jako vosk ☺. #

NOVINKY na palubách žlutých autobusů

Autobusy **fun&relax** na dalších žlutých linkách

- 10 autobusů NOVĚ nasazujeme na linku Praha – Karlovy Vary
- zcela novými autobusy obměňujeme linku Praha – Brno

Na **EVROPSKÁ LETIŠTĚ** luxusními autobusy **fun&relax**

DRÁŽDANY až 5× denně
BERLÍN až 5× denně
NORIMBERK 1× denně
MNICHOV 1× denně
FRANKFURT N. M. 1× denně
VÍDEŇ až 8× denně
PRAHA až 20× denně

Pro kompletní nabídku autobusových jízdének, akční nabídky, rezervaci online a další informace navštivte www.studentagency.cz.

POMOC DĚTEM ZÁVISÍ NA TENKÉ Lince

Lince bezpečí.

V současné době se dovolá pouze každé 3. dítě. Ostatní zůstávají se svým problémem samy.
Pomozte nám to změnit a staňte se členem Klubu linky v bezpečí.

WWW.KLUBLINKYVBEZPECI.CZ

Klub
linky v bezpečí

e
linka bezpečí

era
pomáhá

Telefonica
NADACE

NADAČNÍ FOND AVAST

SEZNAM.CZ

adwood

Evropský sociální fond,
Praha a EU – Investujeme do vaší budoucnosti.
OPPA
PRAHA
PRAHA
PRAHA
EVROPSKÁ UNIE

Můj vztah k filmu

Text: Hana Hozová

Jsem běžný filmový konzument. Než se nám narodily děti, zašla jsem dvakrát třikrát do měsíce do kina, měla jsem přehled o nových filmech, občas jsem zkoukla i něco zajímavého v televizi. V posledních šesti letech během mateřských dovolených jsem od začátku do konce viděla tak tři filmy. Běžně je to tak, že přiběhnu, tak pět minut koukám, nevím, o co jde, tak se snažím doptat manžela. On mi odpoví a já jsem nespokojená, protože jsem se stejně nedozvěděla, jestli ti dva spolu chodí nebo ne, a zase odbíhám za dětmi. Když se vrátím, jsem zase mimo obraz, ale už se raději na nic neptám.

Můj vesměs pozitivní vztah k filmu se rodil postupně. Jako dítě jsem si televize moc neužila. Mamka z nás chtěla vychovávat intelektuálky, a tak jsem se ve volných chvílích učila francouzštinu (dnes už umím jen několik důležitých obrátů jako například „ulice v poledne“) a hrála na flétnu. Večer jsme se kromě Večerníčka na telku dívat nemohly a v neděli v době Studia kamarád jsem seděla nebo spíš stála v kostele na nedělní mši. I přes televizní cenzuru se mi podařilo zhlédnout několik filmů a dokonce i seriálů, které se mi vryly do paměti.

První byl tuším japonský asi patnáctidílný seriál Goro, bílý pes. Zásadní

zápletkou zde bylo, že se komusi ztratil pes, kterého pak hledali po širé zemi a v každém díle ho nějak nesmyslně minuli způsobem, že zoufalý psík běžel po mostě a hledající majitelé jeli v autě pod mostem. Byla jsem tenkrát z toho tak vyřízená, že jsem se rozhodla, že nikdy nechci psa, protože by se mi mohl zaběhnout jako Goro a já bych neměla nervy na to ho takhle dramaticky a dlouze hledat. Čtyřnohého přítele jsem nikdy neměla. Zatím. Co se seriálů týče, můj oblíbený byl i český kousek Chlapci a chlapi. Po jeho zhlédnutí jsem si slíbila, že si najdu jednou kluka, který bude na vojně a já na něho budu čekat a bude to ohromná romantika. Bohužel mi do mých plánů vstoupila revoluce a všechno se změnilo včetně povinné vojenské služby. Můj sen mít vojáka a dva roky po něm doma toužit zůstal nenaplněn. Mám ale manžela, který na vojně dva roky byl. To mi ale bylo asi pět let, takže ta, která na něho čekala, jsem bohužel nebyla já.

Dobu rané dospělosti považuji ve vztahu k filmu za období temna. Chodila jsem tenkrát sice do kina čteně, ale nebyla jsem to já, kdo vybíral filmy. Tupě jsem zírala na nejrůznější snímky, které byly mými kamarády považovány za zásadní, a skoro nic z toho mě ne bavilo.

V tehdejší partě frčely akčňáky a střílečky, což absolutně úplně nesnáším, a pak různé hloubavé klubové kousky, u nichž jsem se většinou vůbec nechytala. Všichni kolem je však nadšeně hltali, tak jsem si myslela, že jsem špatně já. Rozhodla jsem se, že se musím víc snažit, což k ničemu nevedlo, tak jsem několik desítek hodin svého života proseděla u filmů, určených zjevně pro někoho zcela jiného. Moje hloupost. Po třicítce jsem si přiznala, že můj šálek kávy není Nebe nad Berlínem ani Mumie se vrací, ale Láska nebeská. Od té doby mám pokoj. Do kina už se chodím bavit, a ne trpět a těšit se až bude konec.

V kině si filmy vybírám podle svého gusta, doma je situace jiná. Manžel patří také k milovníkům střílečích filmů, u kterých nemůžu ani žehlit. Čas od času mě s potutelným úsměvem, že si uděláme pěkný večer, láká na hrooooozně zajímavý dokument, když teda nechci krváky. Naposledy jsme se dívali na dokumentární pořad o opravě lodních šroubů zaoceánských lodí. Předtím zase na film o projektování střech na letištích, kde fouká extrémní vítr. Někdy dojde i na přírodní tematiku. Nedávno jsme například se zájmem zhlédli pořad o rozmnožování kobylek.

Čeho si však v posledních letech po nefilmovém dětství konečně užívám, jsou filmy pro děti. Za poslední roky to máme: Stokrát Včelí medvídci, 130krát Rumcajs, 200krát Rákosníček, 45krát Jak vytrhnout velrybě stoličku, 30krát Na vlásku, 300krát Krteček, 25krát Kozí příběh se sýrem, 80krát O princezně, která ráčkovala, 50krát O pyšné princezně a takto bych mohla hodně dlouho pokračovat.

Chtěla jsem na závěr napsat něco v tom smyslu, jak už se těším, až budu zase chodit do kina na úžasné filmy. Když se

ale podívám, jak to mám doopravdy, tak musím říct, že jsem si už docela užila dob, kdy jsem mohla chodit do kina podle chuti a stejně tak si doma pustit cokoli podle svého gusta, a ani se mi vlastně nechce vracet. A tak jsem dneska ráda za pohádky, které u nás hrají stále dokola, i za ty společně strávené chvíle u dokumentu o opravě lodního šroubu nebo o rozmnožování hmyzu. #

LÉTO V BUCHLOVICÍCH

Všude na světě existují místa, která leží tak trochu ve stínu svých známějších sousedů a bývají tak návštěvníky neprávem opomíjena. V dnešním „tipu na výlet“ zavítáme právě na jedno takové. Vydáme se do zámecké zahrady státního zámku Buchlovice, na místo, které je oblíbenou filmovou lokací a natáčely se zde filmy a pohádky jako *Žabí princ*, *O statečném kováři* nebo epizoda seriálu *Četnické humoresky*.

TEXT: Vítězslav LYACH • FOTO: Vítězslav LYACH

Zámek Buchlovice, jehož stavba byla dokončena roku 1707, byl postaven ve stylu italského baroka a dle odborníků jde o jeden z nejkrásnějších komplexů svého druhu v České republice. Zámek byl vybudován Janem Dětřichem z Petřvaldu jako sídlo rodu Petřvaldů. V roce 1800 vystřídal rod Petřvaldů rod Bertholdů, kteří zde žili až do roku 1945. Více o historii, například to, jak se tento zámek zapsal do historie celého Rakouska-Uherska, se dozvíte při prohlídce zámku.

Samotná prohlídka není však to jediné, co Buchlovice svým návštěvníkům nabízí. Součástí celého komplexu je také zámecká zahrada a park. Světlé palouky, romantická

až tajemná zákoutí, barokní kašny, exotické dřeviny a všudypřítomní pávi ve vás vyvolají pocit, že jste se zrovna ocitli v jiném světě. V sezoně v celém areálu probíhá celá řada kulturních akcí a komentovaných prohlídek.

V případě nepřízně počasí je pro vás ve sklenících, které přiléhají k zámecké zahradě, připravena výstava fuchsí, různých rostlin, keřů a bylin. Hned vedle skleníků lze rovněž navštívit záchranou stanici volně žijících živočichů, zejména ptáků. Jejím posláním je záchrana zraněných či jinak handicapovaných volně žijících živočichů, jejich léčení, rehabilitace a příprava na jejich zpětné vypuštění do volné přírody. #

PIZZA Z GRILU se špenátem, sýrem a citronem

Proč tohle vyzkoušet? Pro ozvláštnění menu letních grilovaček a také proto, že pizzu miluje každý!

RECEPT: redakce časopisu *Apetit* • FOTO: Alena Hrbková

FOOD STYLING: Milena Volfová • DEKOR STYLING: Markéta Zindulková

• příprava 40 minut + kynutí • pečení 10 minut • pro 4 osoby • snadné

TĚSTO:

2 lžičky sušeného droždí
1/2 lžičky krupicového cukru
70 g bílého jogurtu
1 lžíce panenského olivového oleje
150 g hladké mouky + na poprášení
1/2 lžičky mořské soli

NA OBLOŽENÍ:

2–3 lžíce panenského olivového oleje
2 stroužky česneku, na plátky
2 lžičky najemno nastrouhané kůry z biocitronu
750 g špenátu nebo mangoldu, očištěného
200–250 g mozzarely nebo sýru oštiepok, nastrouhané
1 červená nebo bílá cibule, nakrájená na tenká kolečka
200 g sýra feta nebo jiného podobného sýra, nakrájeného na plátky
2 biocitrony, rozpůlené

POSTUP: V misce rozmíchejte droždí s cukrem a 2 lžicemi vlažné vody. Nechte stát 10 minut, až se na směsi objeví bubliny. Jogurt smíchejte s olejem. Do mísy prosypte mouku se

solí, přidejte vzešlý kvásek i jogurt a vypracujte těsto. Vyklopte ho na pracovní plochu mírně poprášenou moukou a hnětte 5 minut, aby bylo hladké a pružné. Vložte ho do mísy mírně vytřené tukem, zakryjte utěrkou a nechte v teple kynout na dvojnásobný objem. Těsto rozdělte na 2 části a na válu mírně poprášeném moukou z nich vytvarujte placky o rozměrech asi 15×30 cm.

Ve velké pánvi rozpalte 1 lžíci oleje na silném ohni. Vsypete česnek, citrónovou kůru a špenát či mangold, opékejte asi 2–3 minuty, až špenát zavadne. Osolte.

Na střední teplotu zahřejte grilovací pánev nebo gril. Těsto na pizzu potřete zbylým olejem a 3 minuty opékejte z jedné strany, obraťte, pokryjte špenátem, mozzarellou, cibulí a sýrem feta a opékejte další 3 minuty. Mezitím vedle 3 minuty opékejte rozpůlené citróny řezem dolů, aby zkaramelizovaly. Podávejte je k pizze. #

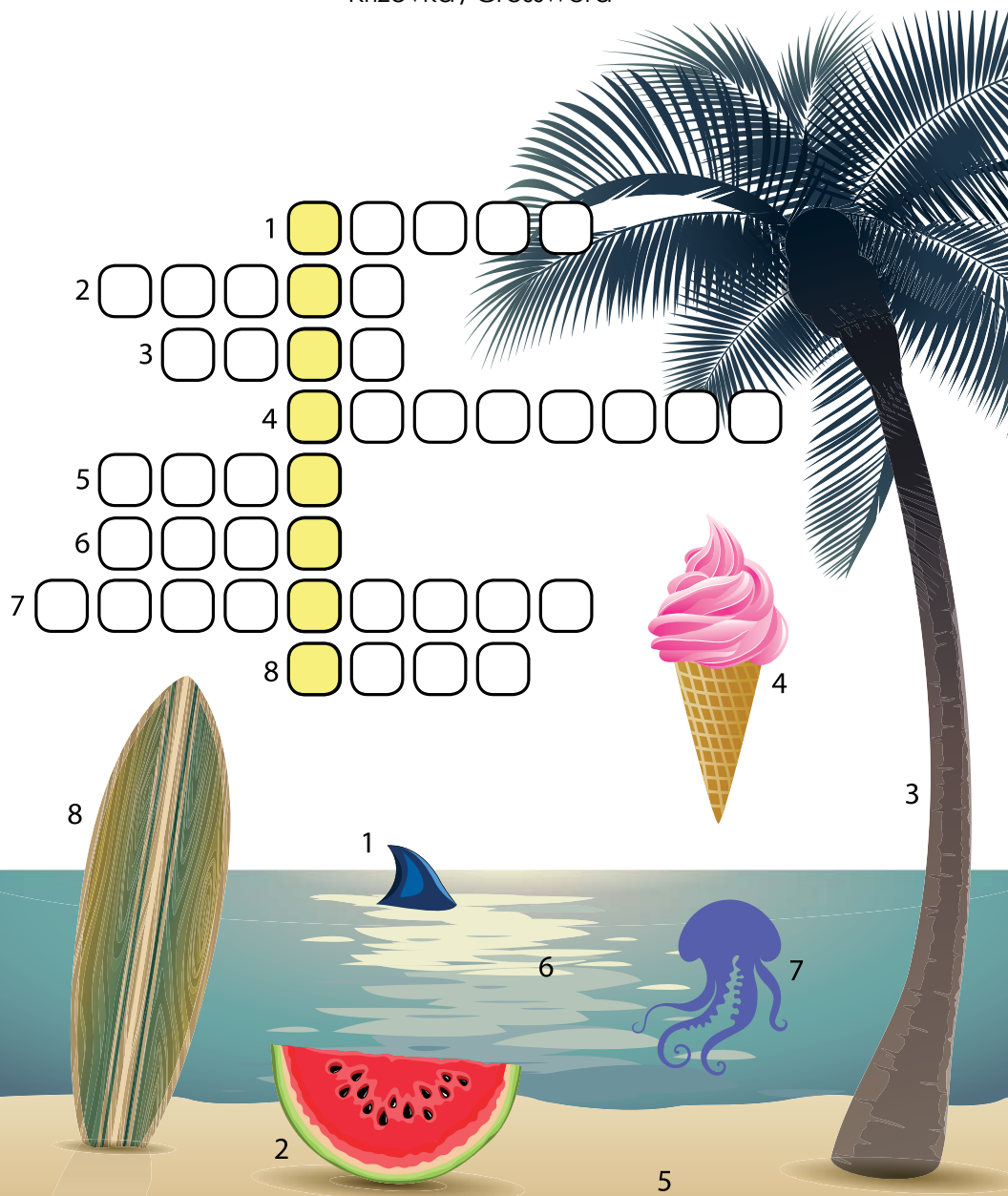

Více receptů naleznete v aktuálním čísle časopisu *Apetit* č. 7, který vychází 18. 6. 2014

ENGLISH IS FUN

Křížovka / Crossword

| STUDENT | AGENCY |

jazykové pobyty v zahraničí

POSLEDNÍ MÍSTA NA LETNÍCH JAZYKOVÝCH POBYTECH V ZAHRANIČÍ!

pro děti s doprovodem delegáta • pro dospělé
pro rodiny s dětmi • pro profesionály

USA • Kanada • Velká Británie • Malta
Francie a další destinace

Rezervujte si pobyt právě teď!

 800 100 300
www.jazykovepobyty.cz

Jsou situace, které zažijete jen v rodině.

Hledáme rodiče, kteří umějí darovat lásku a pochopení.
Staňte se pěstounem a pomozte opuštěným a ohroženým
dětem najít domov.

**HLEDÁME
RODIČE.cz**

Zelená linka: 800 888 245
Facebook: Hledáme rodiče: Pěstouny
www.hledamerodice.cz

INTERNET ZDARMA & RYCHLÁ DATA **LTE**

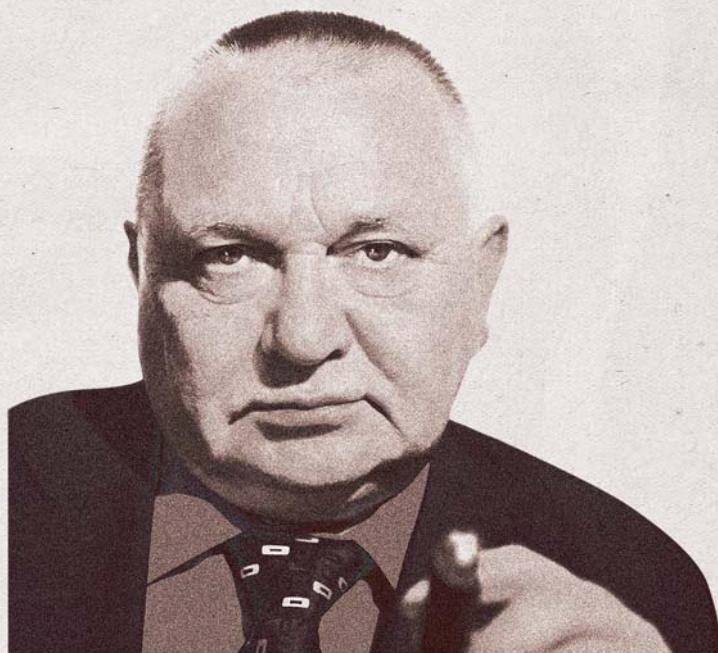
NA PŘEDPLACENÉ KARTĚ OD MOBIL.CZ

- » U nás máte vždy **internet zdarma**
- » Volání od **1,90 Kč/min.** a SMS za **1,50 Kč**
- » SIM karta za **cenu kreditu (200 Kč)**
- » K dostání v trafikách a na **www.mobil.cz**

WANTED

ZLOJED

ODMENA

2.000.000 Kč

DVA MILIONY KORUN ČESKÝCH DÁ NADAČNÍ FOND PROTI KORUPCI TOMU, KDO ODHALÍ KORUPCI VÝZNAMNÉHO EKONOMICKÉHO ROZSAHU NEBO ZVLÁŠTĚ ZAVRŽENÍHODNÉ KORUPČNÍ JEDNÁNÍ. PODMÍNKOU JE PODAT TAKOVÉ TRESTNÍ OZNÁMENÍ, KTERÉ POVEDE K OBŽALOBĚ NEBO K ODSOUIZENÍ KORUPČNÍKA. ČÁSTKA BUDE VYPLACENA PO SPLNĚNÍ PODMÍNEK VEŘEJNÉHO PŘÍSLIBU UVEŘEJNĚNÉHO NA INTERNETOVÉ ADRESE WWW.NFPK.CZ/WANTED.

POPIS

POHLAVÍ: MUŽ	NEBEZPEČNÝ: ANO	NAKAŽLIVÁ NEMOC: NE	DATUM NAROZENÍ: NEZNÁMÉ
VÝŠKA: 173 AŽ 185 cm	OZBROJEN: NE	BYDLIŠTĚ: NEZNÁMÉ	STÁTNÍ PŘÍSLUŠNOST: CZ

V PARDUBICÍCH ZACHRAŇUJÍ STROMY

Díky zájmu a zapojení pardubických spolků Chráníme stromy a Zelená pro Pardubicko budou desítky stromů dál stát na svém místě, těšit kolemjdoucí, poskytovat stín, čistit ovzduší a plnit další důležité funkce v krajině.

TEXT: Eliška BARTOŠOVÁ • FOTO: CHRÁNÍME STROMY

Lipové aleji, vrbovému háji, impozantnímu jasanu a mnoha dalším stromům a keřům hrozilo, že budou zbytečně pokáceny. Nejčastěji kvůli lenosti a neochotě hledat způsoby, jak stromy zapojit do nových projektů a plánů. Když se do toho vložili občané, uznali nakonec i úředníci, že není důvod, aby se kvůli rekonstrukci prostoru před nádražím musela vykácet lipová alej, že příjezdovou cestu k výrobní hale jde postavit bez pokácení všech devatenácti bříz, že k záchraně dvou platanů u nádraží stačí o dva metry posunout vjezd na plánované parkoviště. Místní spolky se postupně, i díky pomoci Franka Bolda, stali respektovaným partnerem města při jednáních o kácení. Chcete-li i u vás předejít zbytečnému kácení, je nejlepší založit spolek, jehož hlavním cílem je ochrana přírody a krajiny. Pak si můžete zažádat, aby vás úřad předem informoval

o zahajovaných řízeních, vstupovat do nich jako účastník a chránit zdravé stromy – jako to dělají v Pardubicích. #

Frank Bold
www.frankbold.org

Chcete, aby i vaše okolí bylo příjemným místem pro život? Obraťte se na Frank Bold.

Projekt Občan 2.0: www.obcandvanula.cz

NÁŠ STEVARD VE FILMU

Dnes poprvé máte příležitost číst novou rubriku, kterou jsme pojmenovali „Ze života STUDENT AGENCY“. Chystáme do ní zajímavé informace o nás, o našich zaměstnancích či aktivitách naší společnosti. Vzhledem k tomu, že toto číslo je věnované filmu, zapátrali jsme i u nás. A zjistili jsme, že mezi našimi zaměstnanci máme nejen kupu filmových fanoušků, ale také mladého a šikovného herce. Je jím Lukáš Adam, vlakový stevard RegioJet a herec. Lukáš si zahrál ve filmu Hany, který bude také uveden v rámci Mezinárodního filmového festivalu v Karlových Varech.

TEXT: Petra NOVÁKOVÁ • FOTO: Lukáš ADAM, Barletta

Lukáš ADAM

- vystudoval Janáčkovu konzervatoř v Ostravě a Pražskou konzervatoř
- 31. července 2013 odstartoval kariéru v RegioJetu jako vlakový stevard
- divadelní herec – aktuálně hraje v Národním divadle moravskoslezském – muzikály Josef a jeho úžasný pestrobarevný plášť, Evita a Fantom Londýna
- zahrál si ve filmu Hany, který měl premiéru letos na jaře.

Jak jste se k filmu Hany vůbec dostal?

Hrál jsem jednu z repríz inscenace Pod Jižním křížem v Divadle Na Rejdišti, kam se zrovna přišli podívat i tvůrci filmu Michal Samir a Matěj Chlupáček. Nevím, co je k tomu vedlo, ale pozvali mě na konkurz na jednu z rolí do jejich filmu. Ten vyšel, ale nakonec na úplně jinou roli.

Jakou postavu tedy hrajete?

Míla je kamarád hlavního hrdiny Jiřího, bouřliváka a vůdce smečky, ke kterému vzhlíží a chtěl by být jako on. Je ale jeho pravým opakem – nesmělý, plachý kluk z kraje velkoměsta, který je zamilovaný do jedné z „Han“. V této společnosti je hlavně proto, že chce někam patřit, ne proto, že by mu v ní bylo nějak příjemně. Je taky jednou z mála rolí filmu, která plně nepropadá agresivnímu davovosti.

Bylo pro vás natáčení náročné? Zžil jste tam něco netradičního?

Celé natáčení bylo náročné a netradiční. Během tří nocí se musely natočit tři zhruba půlhodinové záběry, každou noc jeden. Kamera přitom putovala z prostředí do prostředí – hospoda, ulice, tramvaj, park, večerka, byty, pomalu plula i pádila ulicemi. A v tom byl pro mě největší adrenalin. Když z naší lokace kamera zmizela a my čekali, až se za patnáct minut vrátí. Člověk by čekal humor a uvolněnou atmosféru. Nic takového. Čekali jsme jako na trní, až se štáb opět přesune k nám. Pokazit třicetiminutový záběr plný přesunů po Plzni v poslední chvíli přebreptem nebo špatně položeným kýblem na zvracení... jen z té představy jsem ten kýbl chtěl několikrát sám použít.

Vyhovovala vám spolupráce s Michalem „Mikem“ Samirem?

Křičel na Vás „rejža“?

Naopak (*smích*). To já jsem po něm chtěl, ať si konkrétně ke mně nebere servítky. Mám sklony o svém herečtví pochybovat. Vyhovuje mi práce mírně pod tlakem. Takový styl udržuje v napětí, nedovoluje polevit. Ale Mike je citlivý režisér, který na to jde jinak. Nenechá se vyvést z míry, vyzařuje klid, který pak přenáší na herce. Moc dobře věděl, že napětí a tlak bude díky „jednozáběrovosti“ ažaž. Tak nás radši pořád ujišťoval, že „jsme lepší, než si sami myslíme“.

Máte další herecké ambice?

Samozřejmě. Nejhorší je ustrnout. V další sezoně mě čekají tři inscenace ve dvou pražských divadlech, a dál budu hrát tři muzikály v Ostravě – Josef a jeho úžasný pestrobarevný plášť, Evita a hlavně Fantom Londýna. A kdoví, co přijde neplánovaně... #

Cesta vám bude ubíhat ještě příjemněji

pokud si vyberete z široké nabídky zábavy na palubách autobusů Student Agency nebo vlaků RegioJet.

Fun&Relax – autobusy

individuální dotykové monitory, na kterých můžete sledovat vaše oblíbené filmy či seriály přesně podle vaší nálady.

Sluchátka k zapůjčení
ZDARMA u palubního
personálu v autobusech
i vlacích

Zábavní portál ve vlacích portal.regiojet.cz

Sledujte filmy, poslouchajte hudbu, čtěte knihy a časopisy, sledujte zprávy nebo hrejte hry. Stačí mít pouze notebook, tablet, nebo mobilní telefon a o zábavu máte postaráno. Zábavní portál najdete na palubě vlaků po zadání adresy portal.regiojet.cz.

FILMY

dětské, komedie,
dokumentární, dobrodružné...

HUDBA

rock, pop, jazz, vážná hudba...

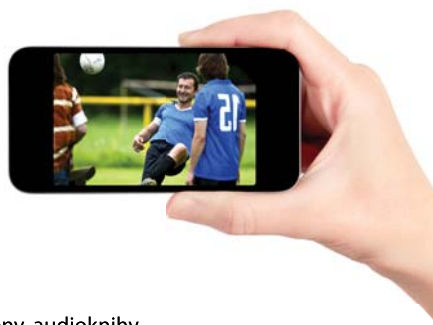
HRY

hlavně pro děti

KNIHY

detektivky, beletrie, čtení pro ženy, audioknihy...

NOVINY A ČASOPISY ZDARMA* v autobusech a vlacích

Více časopisů najdete na následující straně.

* Na palubě je vždy cca 5 druhů časopisů a novin. Nabídka platí do vyčerpání denních zásob.

Cestujte s námi a využijte slevy,

které Student Agency a RegioJet nabízí svým pasažérům.

Jak na slevy, zjistíš zde

www.studentagency.cz/slevy

**10-50%
na vstup**

DIVADLO KALICH
www.divadlokalich.cz

**50%
na vstup**

MORAVSKÁ GALERIE V BRNĚ
www.moravska-galerie.cz

**50%
na vstup**

EGON SCHIELE ART CENTRUM
www.schieleartcentrum.cz

**10%
na jazykové kurzy**

NEPUSTILOVA JAZYKOVÁ ŠKOLA
www.njs.cz

**20%
na vstup**

TECHNICKÉ MUZEUM V BRNĚ
www.technicalmuseum.cz

**40%
na vybrané občerstvení**

GRANDHOTEL BRNO
www.grandhotelbrno.cz

**1+1
vstupenka zdarma**

PREMIERE CINEMAS
www.premierecinemas.cz

**11%
na nákup**

LOVEMUSIC
www.lovemusic.cz

**50%
na vstup**

FITNESSKOTVA
www.fitnesskotva.cz

**15%
v e-shopu**

PENGUIN READERS KNIHY
www.penguin-readers.cz

**20%
na produkty**

LINGEA
www.lingea.cz

**10%
na služby**

KAVÁRNA JET CAFÉ
www.jetcafe.cz

**20%
na služby**

GREEN WELLNESS
www.greenwellness.cz

**10%
na vše**

SCANQUILT BYTOVÝ TEXTIL
www.scanquilt.cz

**30%-50%
na kurzy**

JAZYKOVÁ ŠKOLA OXFORD TEFL
www.oxfordtefl.cz
www.inspiracenacesty.cz

**10%
na zboží**

GRUBER-TDP
www.gruber.cz

**10-20%
na knihy**

AKADEMIA KNIHKUPECTVÍ
www.academia.cz

**10%
na zboží**

Baloušek, s.r.o.
www.balousektisk.cz/eshop

**20%
v e-shopu**

ALBATROS MEDIA
www.albatrosmedia.cz

**30%
na vstup**

HUSA NA PROVÁZKU
www.provazek.cz

Komfortní čekání na váš spoj

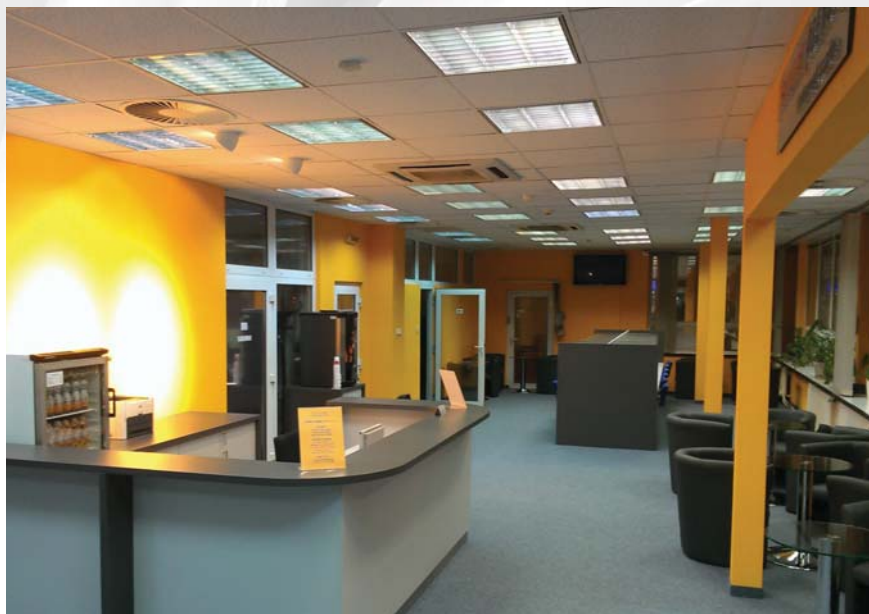

V našich čekárnách vám doba před odjezdem vašeho autobusu Student Agency nebo vlaku RegioJet uteče příjemněji, když využijete naše předodjezdové služby:

Internet ZDARMA

Teplý nápoj ZDARMA – káva, čaj nebo horká čokoláda

Možnost zakoupení chlazených nápojů

PRAHA – Florenc, Hlavní nádraží, Černý Most, Zličín

BRNO – Benešova třída, Vaňkovka

OLOMOUČ – Riegerova

KARLOVY VARY – T. G. Masaryka

**ZPÁTEČNÍ
LETENKA
DO USA
ZDARMA**

| STUDENT | AGENCY |

AU PAIR

Péče o děti v zahraničí

EVROPA, USA

PROČ NA AU PAIR POBYT?

- Zdokonalení jazykových znalostí
- Poznání nové kultury
- Nízké počáteční náklady
- Možnost kombinace pobytu se studiem
- Ubytování a strava ZDARMA + kapesné
- Podpora po celou dobu pobytu

☎ 800 100 300 www.pracovnipobyty.cz
f pracovní a au pair pobyty prace@studentagency.cz

Unikátní výstava Šangri-la

NEPÁL TIBET BHÚTÁN INDIE

HLEDÁNÍ ZTRACENÉHO RÁJE

Poznejte magický Himálaj!
Splňte si konečně dávný sen...
www.sangri-la.cz

PLZEŇ – ZÁPADOČESKÉ MUZEUM

pořádá **CESTOVNÍ KANCELÁŘ** www.livingstone.cz

LIVINGSTONE

ASIE • AFRIKA • AMERIKA • AUSTRÁLIE • ANTARKTIDA

Praha – Most – Chomutov a zpět														plány od 15. 6. 2014													
														x							x						
	07:00	09:00	11:00	12:00	14:00	15:00	16:00	17:00	19:00	20:00	21:00	od	Praha, ÚAN Florenc		06:10	07:15	08:05	09:05	09:10	12:05	13:10	16:05	17:10	19:05	19:10		
07:20 09:20	—	11:20	12:20	14:20	15:20	16:20	17:20	18:20	19:20	20:20	21:20	—	Praha, Dejvická	↗	06:55	07:00	07:50	08:50	08:55	11:50	12:55	15:50	16:55	18:50	18:55		
08:20 10:20	12:20	13:20	15:20	16:20	17:20	18:20	19:20	20:20	21:20	22:20	—	—	Loupy, AN	—	06:00	06:05	06:50	07:50	08:00	10:50	12:00	14:50	16:00	17:50	18:00		
08:50	—	12:50	—	15:50	—	17:50	—	—	21:50	—	—	Chomutov, AN	—	—	—	06:15	07:15	—	10:15	—	14:15	—	17:15	—	—		
—	—	—	—	—	—	—	—	—	22:00	—	—	Jirkov, AN	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—		
—	(10:45	—	(13:45	—	(16:45	—	(18:45	\$ 20:45	(22:15	\$ 22:45	—	Měst. Rudolfská MÚS., a.s.	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—		
—	10:50	—	13:50	—	16:50	—	18:50	\$ 20:50	22:20	\$ 22:50	—	Měst. t. nám.	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—		
08:05	—	13:05	—	16:05	—	18:05	—	21:05	—	23:05	—	Jirkov, AN	—	—	—	05:12	06:00	07:00	—	10:00	—	14:00	—	17:00	—		
—	—	—	—	—	—	—	—	21:15	—	23:15	—	Chomutov, AN	—	—	—	05:00	—	—	—	—	—	—	—	—	—		

VYSVĚTLIVKY (Praha–Most–Chomutov a zpět): \$ v označených zastávkách není povolen nástup nebo výstup; (spoj. zastávka jen pro výstup;) spoj. zastávka jen pro nástup; x jede jen v pracovní dny

Brno - České Budějovice a zpět										plány od 24. 3. 2025			
07:00	12:00	15:00	17:00	od	Brno, AN Grand			př.	10:45	12:26	15:55	20:55	
—	—	16:10	—		Jihlava, AN				—	—	19:45	—	
\$ 08:15	—	—	—		Humpolec, AN				—	11:11	—	—	
\$ 08:31	—	16:50	—		Petrkov, AN				—	10:55	—	19:05	
09:26	—	17:45	—		Tábor, AN				—	10:00	—	18:10	
\$ 12:45	—	17:44	—		Velké Meziříčí, AN				10:00	—	\$ 15:10	—	
—	\$ 13:10	—	18:10		Třebíč, AN				09:35	—	\$ 14:45	—	
—	13:50	—	18:50		Telč, AN				08:50	—	14:00	—	
—	14:34	—	19:40		Jindřichův Hradec, AN				\$ 08:00	—	13:10	—	
10:26	15:35	18:45	20:35	př.	České Budějovice, AN				od \$ 07:00	09:00	12:10	17:10	

VYSVĚTLIVKY (Brno - České Budějovice a zpět): \$ v označených zastávkách není povolen nástup cestujících za účelem přepravy do shodně označených zastávek

OND - Zlín a zpět										Pátek 06. 2. 2024									
x 6		x 7				x 8				x 9									
07:00	09:00	12:00	15:00	18:00	20:00	oř.	Bro. AN Grand	př.	07:35	09:35	12:35	15:50	18:35	20:50					
—	—	(13:05)	—	(19:05)	—		Sare Mesto, Lidový dům		—	—	—	14:45	—	19:45					
—	—	(13:10)	—	(19:10)	—		Uherské Hradiště, AN		—	—	—	14:40	—	19:40					
(07:55)	(09:55)	—	(15:55)	—	(20:55)		Komžátek, AN		—	—	—	—	—	—					
08:30	10:30	13:45	16:30	19:45	21:30	př.	Zlín, AN	oř.	06:00	08:30	11:00	14:00	17:00	19:00					

VYSVĚTLIVKY (Broo-Zlín a zpět):

x je jen v pracovní dny,

oř je v sobotu,

oř je v neděli,

(spoj zastavuje jen pro výstup), spoj zastavuje jen pro nástup

AUTOBUSOVÉ JÍZDNÍ ŘÁDY

e-mail: autobusy@studentagency.cz

Praha – Cheb

[illegible]

44. Iste od 5, 5, 40, 30, 9, 14, (spoj zastavje jen pro vystupovani) spoj zastavje jen pro nastupovani

Praha–Hradec Králové ↻

Praha - Hradec Králové																										plány od 15.6.2014									
x	22:5	22:5	22:5	44 x	22:5	22:5	x	x	22:5	22:5	22:5	22:5	22:5	22:5	22:5	22:5	22:5	22:5	22:5	22:5	22:5	22:5	22:5	22:5	22:5	22:5	22:5								
06:30	08:15	10:15	11:15	12:15	14:15	15:15	16:15	17:15	17:15	18:15	19:15	20:15	21:00	Praha, Č. Most, nást. 6		07:30	08:30	09:30	11:30	13:30	14:30	15:30	16:30	17:30	18:30	19:30	20:30	21:15							
07:45	09:30	11:30	12:30	13:30	15:30	16:30	17:30	18:30	18:30	19:30	20:30	21:30	22:15	H. Králové, Termínál HD		08:15	07:15	08:15	10:15	12:15	13:15	14:15	15:15	16:15	17:15	18:15	19:15	20:00							

VÝSVĚTLIVKY (Praha – H.K. a zpět): **x** jede jen v pracovní dny, **5** jede v pátek, **7** jede v neděli, **22** nejede od 29. 6. do 30. 8. 14, **44** jede od 30. 6. do 30. 8. 14

Biro-Jihlava-Praha→																												Plenty of 15.12.2019																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																						
	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ

→ Praha – Jihlava – Brno

[illegible]

VYSVĚTLIVKY (Brno – Jihlava – Praha a zpět): **x** jede jen v pracovní dny, **1** jede v pondělí, **3** jede ve středu, **5** jede v pátek, **6** jede v sobotu, **7** jede v neděli, **Δ** spoj je součástí jiné linky

Praha – Liberec																										Plány od 2.3.2014				
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26				
Praha, Č. Morav. nářet. 6	06.30	07.00	07.30	08.00	08.30	09.00	09.30	10.00	10.30	11.00	12.00	13.00	13.30	14.00	14.30	15.00	15.30	16.00	16.30	17.00	17.15	17.30	18.00	18.15	18.30	19.00	19.30	20.00	23.00	
Liberec, Fignertova-Blažkova	07.35	08.05	08.35	09.05	09.35	10.05	10.35	11.05	11.35	12.05	13.05	14.05	14.35	15.05	15.35	16.05	16.35	17.05	17.35	18.05	18.20	18.35	19.05	19.20	19.35	20.05	20.35	21.05	22.05	00.05
liberec, AN	07.45	08.15	08.45	09.15	09.45	10.15	10.45	11.15	11.45	12.15	13.15	14.15	14.45	15.15	15.45	16.15	16.45	17.15	17.45	18.15	18.30	18.45	19.15	19.30	19.45	20.15	20.45	21.15	22.15	00.15

Liberec – Praha

[illegible]

VYSVĚTLIVKY (Praha – Liberec a zpět): x jede jen v pracovní dny, ① jede v pondělí, ⑤ jede v pátek, ⑥ jede v sobotu, ⑦ jede v neděli, ⑧ vozidlo s plošinou pro vozíčkáře... jede ①-⑤

e-mail: info@regiojet.cz

nonstop 841 101 101

79

Brno–Ostrava ↻

platný od 15.12.2013

platný od 2. 3. 2014

1

VYSVĚTLIVKY (Praha-Č. Krumlov a zpět): **x** jede jen v pracovní dny, **6** jede v sobotu, **7** jede v neděli

platný od 15. 6. 2014

platný od 15. 6. 2014

e-mail: autobusy@studentagency.cz

Nejlevněji po Evropě

již za
950,-

již za
950,-

již za
950,-

již za **950,-**

již za
950,-

již za
950,-

již za
390,-

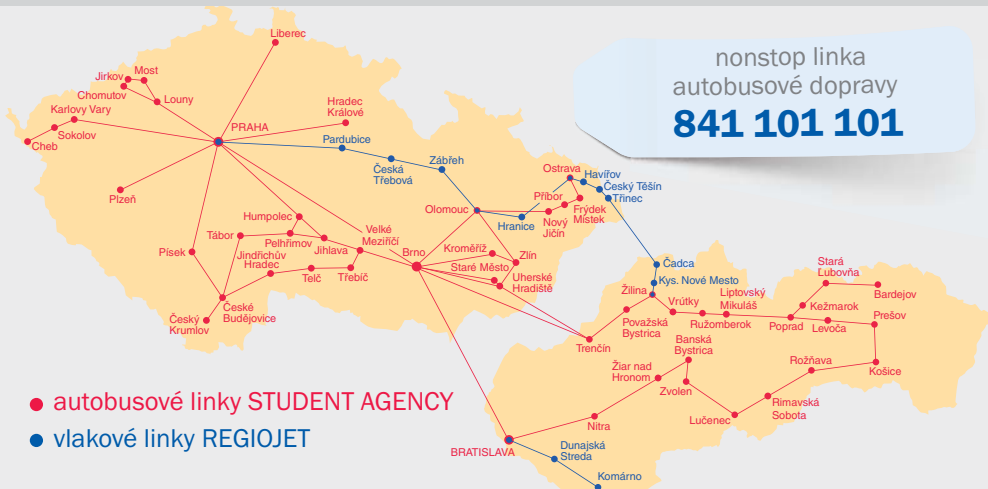
již za
950,-

již za
210,-

350,-

již za
950,-

Vnitrostátní linky a Slovensko cestujte pohodlně

- autobusové linky STUDENT AGENCY
- vlakové linky REGIOJET

Vysočina

10 důvodů proč navštívit Vysočinu:

1. Na VYSOČINU nemusíme letadlem, odpadají tak turbulence a časové posuny.
2. Na VYSOČINĚ nejsou písečné pláže, nemusíme tak vymetat písek ze stanu.
3. Na VYSOČINĚ netaháte dětem z nohy mořského ježka. Naši ježci se totiž umí dětem vyhýbat.
4. Na VYSOČINĚ je HUMPOLEC, kam se odstěhoval pan HLINÍK.
5. Na VYSOČINĚ vám číšník namísto řízku nepřinese šneky. Naši číšníci totiž umí dobře česky.
6. Přestože název VYSOČINA budí zdání, že je hodně VYSOKO, jsou převýšení tamních cyklostezek příjemná a přiměřeně náročná. Navíc po nich nejedzí HIPSTERI.
7. Na VYSOČINĚ si můžete prohlédnout židovské památky i bez zakoupení 0,5 litru vody za sto korun.
8. Na VYSOČINĚ se nemusíte s vnučaty dívat na pohádky na tabletu, a přitom mít strach, že někde zapomenete nabíječku. Pohádková místa a hrady můžete osobně navštívit. Před prohlídkami navíc nepouštíme reklamy.
9. Pokud vám na SÁZAVĚ odplave láhev rumu, můžete si ji kdykoliv dokoupit. Není přitom třeba měnit koruny na EURA.
10. Na VYSOČINĚ si nemusíte kupovat neznámá piva s obavou, jak budou chutnat. Na VYSOČINĚ chutnají všechna piva skvěle.

Další důvody najdete na www.region-vysocina.cz

Evropská unie
Evropský fond pro regionální rozvoj
Investice do vaší budoucnosti

Kraj Vysočina

V Čechách za ceny ako doma

Blíži sa český roaming!

Ak ste v O₂, nemusíte sa ničoho obávať. Internet, volania aj SMS/MMS máte v ČR za ceny ako na Slovensku. Všetci a bez aktivácie alebo poplatkov navyše.

Naopak, cestujúcim s iným operátorom odporúčame vypnúť internet, nedvíhať hovory alebo vymeniť SIM kartu :)

0800 02 02 02
www.o2.sk

O₂